

پاکین انجیل چه - مرکاسے - کَلما

مرکاسے انجیلے پجار

اے کتابے نبیسووک، مرکاس، ایسا مسیہے مرید شمون پترسے سنگت و چه بنگیجی کلیسائے باورمندان یگے ات. کاسدانی کارے کتابا، لہتین جاگھا مرکاسے نام آتکگ که پترس و پولسے سنگت انت. باور ایش انت، هما وهدا که مرکاس، پترس و پولسے همراہیا رومے شہرا نندوک بوتگ، آہیا پہ رومے شہرے جہمندین درکثومان اے کتاب نبشتگ. لہتین زانتکارانی ہئال ہمیش انت کہ مرکاسا، ایسائے بارثوا بازیں یادداشتے چه پترسا زرتگ.

چارین انجیلانی تھا، مرکاسے کتاب چه آدگران گوندتر انت. اے کتابا، ایسا مسیہے ہداوندی، چه آہیئے مؤجزہ و ہئیران کنوکیں کاران پیش دارگ بیت.

مرکاسے انجیلا، مردمانی دیما ایسائے آہگ، جلیلے دمگا آہیئے تالیم و کار، دیم پہ اورشلیم رٹوگئے وهدا آہیئے داتگین سر و سوچ، اورشلیم آہیئے گڈی روچانی سرگوست، مرک و پدا زندگ ہئیک نبیسگ بوتگ انت.

پاکشودوکین یهیا ئے کُلو

(مَتّا ۱: ۱۲-۱۸؛ لوقا ۱: ۱۸-۱۹؛ یوهنا ۱۹: ۲۸)

① ایسا مسیه، هُدائے چُکئے وشین مستاگئے بُنگیچ و شروهات.

② اُنچش که اِشیا نبیئے کتابا نبشته اِنْت:

« بچار، من وتی کاسِدا چه تئو پیسر راه دئیان »

« که آ، تئی راها تچک و تئیار کنت. »

③ « گیابانا، کسے گوانک جنت: »

« هداوندئے راها تئیار و »

« آییئے کشکا راست و تچک بکنیت. »

④ پاکشودوکین یهیا گیابانا زاهر بوت و گوانکی جت: ”چه وتی گناهان

پشومان بیئت، تئوبه بکنیت و پاکشودی بکنیت که بکشگ بیئت. “ ⑤ مردم، چه

یهودیئے سجھین میتگ و کلگان و چه اورشليمئے شهرا آییئے کِرا شتنت. وتی

گناھش متنت و یهیا اُردنئے کئورا پاکشودی دانت. ⑥ یهیا چه اُشرئے

پُتان گوپنگین پوُشاک گورا ات و پوُستین کمر بندے لانکا بستگاتی. آیا، مدگ و

گیابانی بینگ وارت. ⑦ یهیا جار جت و گوشتی: ”چه من و رند، مردے کئیت

که چه من باز زورمندتر اِنْت و منا اے لاهکی هم نیست که کونڈان بکپان و آییئے

کئوشبندان ببوُجان. ⑧ من شمارا گوُن آیا پاکشودی دئیان، بله آ شمارا گوُن

هدائے پاکین روها پاکشودی دنت. “

ایسائے پاکشودی و چکاس

(مَتّا ۱۳: ۳-۱۱؛ لوقا ۲۱: ۳-۲۲؛ ۱۳-۱۴)

٩ آ روچان، ايسا چه جليلئ دَمگئ شھر ناسرھا آتک و اُردنئ کئورا يھيائے
دستا پاکشودی دئيگ بوت. ١٠ انچش که آچه آيا در آيگا ات، ديستی که
آسمانئ دپ پچ بوت و هُداي پاکين روھ کپوتئئ دروشما آتک و آبيئ سرا اير
نشت. ١١ چه آسمانا اے تئوار آتک: ”تئو مني دوستين بچ اے و من چه تئو باز
وئش و رزا آن.“

١٢ هما وهدا پاکين روھا ايسا گيابانا رئوان دات. ١٣ آ، تان چل روچا گيابانا
مَنت و شئيتان آيا باز چکاسگا ات. اودا جنگلي جانور هم گون آيا هور آنت و
پريشتگان آبيئ هزمت کرت.

چار ماهيگيرئ لوټاينگ

(مټا ١٢:٤-٢٢؛ لوکا ١٤:٤-١٥؛ ١١-١٥)

١٤ چه يھيائے دزگير بئيگا رند، ايسا جليلا شت و هُداي بادشاهيئ وئشين
مستاگئ جاري جت و ١٥ گوشتي: ”وهدا آتکگ و رستگ. هُداي بادشاهي نزيک
انت. تئوبه بکنيټ و هُداي وئشين مستاگئ سرا باور بکنيټ.“ ١٦ ايسا، جليلئ
مزن گورمئ لمبا رئوگا ات که دو ماهيگيري ديست، شمون و آبيئ برات
اندرياس، که په ماهيگيريا وتي دام و ماهوران گورما چير گيجگا آنت. ١٧
ايسايا گون آيان گوشت: ”بيايت، مني رندگيريا بکنيټ و من شمارا انچش کنان
که ماهيگ گرگئ بدلا، مردمانی دلا شکار بکنيټ.“ ١٨ آيان هما دمانا وتي دام
يله دات و آبيئ همراه بوتنت. ١٩ ايسا که کمئ ديما شت زبديئ چک، آکوب و
آبيئ برات يوهټايي ديستنت، که بوجيگا نشتگ آنت و وتي ماهوران سراچگ و
شر کنگا آنت. ٢٠ انچش که ايسايا آديستنت، گوانکي جتنت. آدوينان، وتي
پت زبدي گون کارندهان بوجيگا يله دات و ايسائے همراه بوتنت.

گنوکيئ جئئ گشگ

(لوکا ٣١:٤-٣٧)

٢١ ايسا و آبيئ مريد کپرناهومئ شھرا شتنت. شبتئ روچا ايسا کنيسھا

شت و مردمی تالیم داتنت. (۲۲) مردم چه آییئے درس و سبگان هییران آتنت، چیا که آییَا شَرِیتئے زانوگرانی پیما درس ندات، گوَن واک و اِهییارے تالیم دات. (۲۳) همے وهدا، گنِیسَهئے تها یک مردیا که آییَا چئے پر آت، کوگار کنانا گوشت: (۲۴) ”او ایسا ناسری! ترا گوَن ما چه کار اِنْت؟ آتکگئے که مارا گار و تباہ بکنئے؟ مَن زانان تئو کئے ائے، تئو هُدائے گچین کرتگین هما پاکین ائے.“ (۲۵) ایسایا چن هگل دات و گوشتی: ”وتی دپا بدار و اے مردا یله دئے.“ (۲۶) چنّا آ مرد سک پرتک و ژامبلینت و کوگار کنان چه آییَا در آتک. (۲۷) مردمان په هییرانی وتمان و تا گوشت: ”اے چوَنین هبرے؟ گوشتئے نوکین تالیمے، گوَن چشین واک و اِهییارے که چنان هم هکم دنت و چن هم آییئے هبرا مَنت.“ (۲۸) دیر نگوست که جلیلئے سجهین کر و گوران، ایسایا نام در آورت.

نادراہانی ذرهبکشی

(متّا ۸: ۱۴-۱۷؛ لوقا ۴: ۳۸-۴۱)

(۲۹) ایسا، انچش که چه گنِیسَها در کپت، آکوب و یوهَنائے همراہیا شمون و انذریاسئے لوگا شت. (۳۰) اوډا، شمونئے و سِیگ تپیگ آت و نیادئے سرا وپتگات. انچش که ایسا لوگا آتک، نادراہئے هالیش دات، (۳۱) ایسا نزیگا شت، آییئے دستی گپت و پادی کرت. آییئے تپ کپت، آ وش بوت و آیانی هزمت کنگا لگت.

(۳۲) بیگاها رویندا رند، مردمان وتی نادراہ که آیانی نیاما گنووک و چنی هم هست آت، ایسائے کرا آورتنت. (۳۳) شهرئے سجهین مردم، لوگئے دپا مچ بوتنت. (۳۴) ایسایا بازیئے ذراہ کرت که ډول ډولین نادراہیان گپتگ آتنت و بازیئ گنوکانی چنی کشتنت، آییَا چن په هبرا نه اِشتنت، چیا که چنان آ پجَاه آورت.

انجیلئے وشین مستاگئے جار

(لوقا ۴: ۴۲-۴۴)

(۳۵) سباها ماهله که انگت تهار آت، ایسا پاد آتک، چه لوگا در کپت، یک گستا

و پناهين جاگهيا شت و ذوايي كرت. (۳۶) شمون و آيئې همراه په ايسائې شوهازا در كپتنن. (۳۷) وهده ايسايش ديست، گون آيا گوشتيش: ”سجهين مردم ترا شوهاز كنگا انت.“ (۳۸) ايسايا گوشت: ”بيايت دگه نيگيا برئوين، ديم په كر و گورئ هلك و هنكينان، تانكه من وشين مستاگا برسينان، چيا كه من په همه كارا آتكگان.“ (۳۹) گزا، سجهين جليلا تر و تابي كرت، كنيسهاني تها وشين مستاگئې جاري جت و جنياني جني هم كشت و در كرتنت.

گرېيئې ذرهبكشي

(متا ۸: ۱-۴؛ لوكا ۱۲: ۵-۱۶)

(۴۰) يك مرده، كه آيا سيه گر ات ايسائې كرا آتك، كوډان كپت، دزبندي كرت و گوشتي: ”اكن تئو بلوئې، منا وش و پلگار كرت كنئې.“ (۴۱) ايسايا آيئې سرا سك بزگ بوت، دستي شهارت و آمردى دست پر مش و گوشتي: ”من لوټان، وش و پلگار بئې.“ (۴۲) هما دمانا آمرد چه سيه گرا ذراه بوت. (۴۳) ركست كنكئې وهدا، ايسايا كډن كرت و گوشت: (۴۴) ”هزار بئې. هچكسا چه اء هبر و هالا سهيگ مكن. بله برئو، وتا ديني پيشوايا پيش بدار و په وتي پاك و پلگاري، هما كربانيگ كه موسائې شريتا نبيسگ بوتگ، هنيراتي بكن تانكه په آيان گواه و شاهديې ببيت.“ (۴۵) بله آمرد كه چه اوډا در كپت، وتي ذرهبكشيئې هبرى هر جاه شنگ و تالان كرت. اء سئوبا، نون ايسايا سرزاهرا، هچ شهريا شت نكرت، دشت و گيابان و گستاين جاگهان ترټ. بله انگت مردم چه هر نيگما آيئې كرا آتكت.

لنگ و منډين مردئې ذرهبكشي

(متا ۹: ۱-۸؛ لوكا ۱۷: ۵-۲۶)

(۱) لهتين روچا و رند، ايسا پدا كپرناھوما آتك و اء هبر شنگ و تالان بوت كه آ لوگا انت. (۲) گزا، همينكدر مردم آتك و مچ بوت كه لوگئې دپا اوشتكئې جاگه هم نيست ات. ايسا هدائې هبران مهلوكا درس و سبك دئيگا ات. (۳) هما

دماڼا، چار مردم يک لنگ و مُنډين مردے آيئے کړا آرگا آت، (۴) بله چه مردمانی بازيڼ مچيا، مُنډش ايسائے نزيکا آورت نکرت. پميشکا، لوگئے سرا سر کپتنت، لوگئے سرش ټنگ کرت و مُنډش گون نپادا، جهل اير دات. (۵) ايسايا که آيانی ستک و باور ديست، گون لنگا گوشتي: ”او مني چک! تئیی گناه بکشگ بوتنت.“ (۶) بله شريتئے لهتین زانوگر که اودا نشتگات، وتی دلا گوشتش: (۷) ”آ په چه چش گوشت؟ اے کپرے. ابید چه هدائے جندا، دگه گس گناهان بکشت نکنت.“

(۸) هرچه که آيانی دلا آت، ايسايا هما دماڼا مارت و گوشتي: ”شما په چه وتی دلا چشين هيال کنيت. (۹) وت بگوشتي، گون اے لنگا کجام هبر آسانتر انت: ”تئیی گناه بکشگ بوتگانت“ يا: ”پاد آ، وتی نپادان بزور و برئو؟“ (۱۰) بله من پميشکا اے هبر کرت تان شما بزانيټ، من که انسانئے چک آن، منا اے دنيايا گناهانی پهل کنگئے واک و اهتیار هست.“ پدا گون آ لنگا گوشتي: (۱۱) ”ترا گوشان، پاد آ، وتی نپادان بزور و لوگا برئو.“ (۱۲) گزا مرد سجهينانی ديما پاد آتک، وتی نپادی زرتنت و دنا شت. سجهين مردم هييران بوتنت، هدايش ستا کرت و سازات و گوشتش: ”ما چشين کار هچبر نديستگات.“

لاويئے لوټاينگ

(مټا ۹:۹-۱۳؛ لوکا ۲۷:۵-۳۲)

(۱۳) ايسا، پدا گورمئے لمبا شت. مردمانی مزين رُمبے آيئے کړا آتک، ايسايا آ مردم تاليم داتنت. (۱۴) انچش که ايسا راها رنوگا آت، هلپيئے چک لاوی ای ديست که سُنګ و ماليات گرگئے جاگها نشتگات. گون آيا گوشتي: ”بيا، مني رندگيريا بکن.“ آ پاد آتک و ايسائے همراه بوت.

(۱۵) وهدے ايسا لاويئے لوگا په ورگا نشتگات، دگه بازيڼ سُنګی و مالياتگير و گنهکاريڼ مردمے گون ايسا و آيئے مريدان نان ورگا آت. چيا که بازيڼے آيئے مټوک آت. (۱۶) شريتئے پريسي زانوگران، وهدے ايسا گون اے ډولين مردمان يکجاه ورگا ديست، گون ايسائے مريدان گوشتش: ”آ چيا گون سُنګی و گنهکاران هوړ نشتگ و ورگا انت؟“ (۱۷) اے هبرانی اشکنگا رند، ايسايا گوشت: ”ذراه و

سلامتین مردمان، داکتر پکار نه انت، نادرهان داکتر پکار انت. من په پهریزکاران
نئیاتکگان، گنهارانی لوښگ و گوانک جنگا آتکگان.

روچگئے بارنوا

(مټا ۹: ۱۴-۱۷؛ لوكا ۵: ۳۳-۳۹)

۱۸) يهيائے مريد و پريسي روچگ انتت. نون مردم ايسائے کړا آتکت و
جستش کرت: ”چيا يهيا و پريسياني مريد روچگ دارنت، بله تئیی مريد روچگ
نبت؟“ ۱۹) ايسايا گون مسالیا پسو دات: ”سور و آروسے مهمان، تان سالونک
نشتگ، روچگ بوت کننت؟ نه، تانکه سالونک گون آيان گون انت، روچگ نبت.
۲۰) بله آ روچ کئيت که سالونک چه آيان جتا کنگ بيت، گړا آ روچگ دارنت. ۲۱)
هچگس چه نوکين گديا چنڈے ندریت و کوھنن پشکا پچ و پينگ نجت، چيا که
نوکين گدے پچ نر کئيت و کوھنن پشکا گيشتر دريت. ۲۲) هچگس هم نوکين
شرابا، کوھنن زگان مان نکنت، چيا که نوکين شراب، زگان ثراکينيت و دريت.
زگ و شراب، هر دو زوال بنت. نوکين شرابا، نوکين زگان مان کننت.“

ايسا شبتے واجه و واهند انت

(مټا ۱۲: ۱-۸؛ لوكا ۶: ۱-۵)

۲۳) شبتے روچيا، ايسا چه گندمی کشارانی توکا گوزگا ات. آيیے مريدان راه
رئواجکا چه آ کشاران لهتين هوشگ بست. ۲۴) پريسيان گون ايسايا گوشت:
”بچار، چيا تئیی مريد شبتے روچا انچين کار کننت که رئا نه انت؟“ ۲۵) ايسايا
گوشت: ”زانا، شما نوانتگ، وهدے داوود و آيیے همراه شديگ بوتنت و آيان
چيزے په ورگا نيست ات، گړا داوودا چه کرت؟“ ۲۶) مسترين دينی پيشوا
آبياتارے زمانگا، داوود هداے پاکين لوگا شت و وت گون همراهان هداے ناما
هما هئيراتی و پاکوندين نغنش وارتننت که، آبيد چه دينی پيشوايان دگه هچگسا
آيانی ورگئے هک نيست ات.“ ۲۷) پدا، گون آيان گوشتی: ”هدايا شبتے روچ په
مردمان پيدا کرتگ، مردم په شبتے روچا پيدا نكرتگ انت. ۲۸) پميشكا، من که
انسائے چک آن، منا شبتے روچئے اهتیار هم هست.“

۱ دگه رنده، ايسا گنيسه شت. اودا مرده هست ات كه دسټي هُشك و مُنډ
 ات. ۲ نشتگين مردم ايسائے انتزار و ودارا اتنت كه اگن اے مرده دسټا
 شمېهه روچا ذراه بكنټ، گزا ما آيۍ سرا شبتۍ روچا كار كنځي بهتاما جټ
 كنځي. ۳ ايسايا گون مُنډين مرده گوشت: ”بيا دۍما بوشت.“ ۴ رندا گون آ
 نشتگين مردمان گوشتي: ”شبتۍ روچا، نيكي كنځ رنوا انت يا بدۍ؟ انسانۍ
 زندۍ ركځنگ يا كُشگ و گار كنځ؟“ آ بيتنوار بوتنت. ۵ ايسايا په زهر چارتنټ،
 چيا كه چه آياني سڼگليا سك پدرد بوت. گون آ مرده گوشتي: ”دستا شهار دۍ!“
 آيا دست شهار دات و دسټي وش و ذراه بوت. ۶ گزا پريسي دنا شتنټ و په
 ايسائے كوشارينگا گون هيروديان شئور و سلاهش بنگيچ كرت.

بازين مردمۍ ايسائے رندا راه گيټ

(لوكا ۱۷:۶-۱۹)

۷ ايسا چه مردمان دور، گون وتي مريدان گورمۍ لمبا شت. بازين جليلي
 مردمۍ آيۍ پدا رنوان بوت. ۸ چه يهوديۍ، اورشليم، ادوميۍ و اردنۍ كنورۍ
 آ دستا هم بازين مردمۍ مچ بوت، سور و سۍدونۍ چپ و چاگردۍ نندوك هم
 اتكنټ. چيا كه آيان ايسائے موزنهاني بارنوا اشكتگات. ۹ ايسايا گون
 مريدان گوشت، بوچيگۍ په آيا تيار بكنټ تانكه چه بازين مردمانۍ مچۍ
 انگر و آشوپا دور بيت. ۱۰ آيا بازين مردمۍ وش و ذراه كرتگات، پميشكا
 نادراهيۍ مردم په آيۍ دست پر كنځا، تيلانك دۍيان، دۍما كنزان اتنت. ۱۱
 همايان كه جن پر ات، ودهۍ ايسااش ديست آيۍ پادان كپتنټ، كوگارش كرت
 و گوشتش: ”تنو هداۍ چك اۍ.“ ۱۲ ايسايا هكم داتنت: ”گون كسا مگوشت
 من كۍ آن.“

دوازه هاسين كاسدۍ گچين كنځ

۱۳ رَندا، ایسا کوهه سړا سر کپت و چه وتی مريدان له تيڼی همودا لوټ و
 آ ایسائے کړا آتکنت. ۱۴ ایسایا چه آیان دوازه گس گچین کرت و وتی هاسین
 کاسد نامینتنت، تانکه گون آیا همره ببت و آیان په وشین مستاگن شنگ کنگا
 رنوان بکنت. ۱۵ جن کشگن هتیارى هم دانتت. ۱۶ آ دوازه پنانی نام اش
 انت: شمون که ایسایا آیی دومی نام، ”پترس“ پر بست، ۱۷ زبديے چک،
 آکوب و آیی برات یوهنا که ایسایا ”گرنه و گروکے چک“ نام پر بستنت، ۱۸
 اندریاس، پيليپس، برتولوما، متا، توما، هليپے چک آکوب، تدا، سرمچارین شمون
 و ۱۹ يهودا اسکريوتی که رندا ایسایي دروهگی و دژمنانی دستا ديگی ات.

ایسا و بلزبول

۲۰ رَندا، ایسا لوگا آتک و اوډا مردم همينچک باز ات که ایسا و آیی مريدان
 ورگن موه هم نرست. ۲۱ وهده آیی سیاد و وارس سهیگ بوتنت، آیی برگا
 آتکنت، چیا که له تيڼا گوشتگات که آ سار نه انت. ۲۲ چه اورشلیما آتکگین
 شريتے زانوگران هم انچش گوشتگات که ایسایا جن پر و گون جنانی سردار
 بلزبولے سروکیا، جنان کشیت. ۲۳ گرا ایسایا آ لوټنت، مسالی دات و گوشتی:
 ”شیتان، چون شیتانا کشت و در کرت کنت؟“ ۲۴ اگن یک ملکيا ناتپاکي بیت،
 آ ملک برجاه نمایت و ۲۵ اگن یک لوگیے مردم و تمانوت ناتپاک ببت، آ لوگ
 هم پشت نکیت. ۲۶ همه دولا، اگن شیتانے وتی جندے هلاپا بوشتیت، گار
 و بیگواه بیت. اے آیی هلاسی انت. ۲۷ یک زوراوړین مردمیے لوگا هچکس
 نپتریت و آیی لوگا پل و پانچ کرت نکنت، تان وهده که هما زوراوړین مردما
 مگیپت و مبدیت. رندا آیی لوگا پل و پانچ کرت کنت. ۲۸ باور کنیت که
 مردمانی گناه و کپر بکشگ ببت، ۲۹ بله هما که هدائے پاکین روهه هلاپا کپر
 کنت، هچبر پهل کنگ نبیت و ابدی گنهکار مانیت. ۳۰ ایسایا پمیشکا چش

گوشت که آ گوشتگا آنت، ایسایا چنۍ سرا انت.

ایسائے مات و برات

(مَتَا ۱۲:۴۶-۵۰؛ لوقا ۸:۱۹-۲۱)

۳۱ ایسائے مات و برات آتک و دُنا اوشتانت، کُلو و پیگامش رنوان دات که ایسا آیانی کِرا بیئت. ۳۲ بازیڼ مردمۍ آیئے چپ و چاگردا نشتگات و هالیش دات: ”تئی مات و برات دُنا اوشتاتگ و ترا لوئنت.“ ۳۳ ایسایا آیانی پَسْئوا جُست کرت: ”منی مات و برات کئے آنت؟“ ۳۴ نون ایسایا نشتگین مردمانی نیمگا چارت و گوشتی: ”منی مات و برات اِش آنت! ۳۵ آ که هُدائے واهگ و رزائے سرا کار کنت، هما منی مات و برات و گهار آنت.“

تھم چنډگئے مسال

(مَتَا ۱۳:۱-۱۷؛ لوقا ۸:۴-۱۰)

۱ ایسا پدا مَزَن گورمۍ کِرا، مردمان درس و سَبک دئیگا ات. آیئے چپ و چاگردا همینچک مردم مچ بوت که آ بوجیگیا سوار بوت و کُمکے آ کُشتر کِنت. سجھین مردم گورمۍ تئیا با اوشتاتگ آنت. ۲ گزا آییا مردم گون درور و مسالان بازیڼ درس و سَبکے دانت. گوشتی: ۳ ”گوشت داریت. یک دِهکانے په تهمۍ چنډگا شت، ۴ تهمانی چنډگئے وهدا کُمکے تهم راهۍ سرا رتک و بالی مُرگان چت و وارنت. ۵ کمۍ تهم دَل و دُوکانی سرا رتک که اودا هاک کم ات، پمیشکا زوت رُست و سبز بوتنت، چیا که دُگار تلگ ات. ۶ بله چه روچۍ ترندین گرمیا گیمرت و هُشک بوتنت، چیا که آیانی ریشگ و ونډال، زمینا جُهل نشتگ آنت. ۷ کمۍ تهم شَر و چِرگانی تها هم رتک، شَران آیانی رُست و رُدوم داشت و آ بیبر و بیسمَر منتنت. ۸ دگه کمۍ تهم، شَرین زمینا رتک، آ شَر رُست و مزن بوتنت، جاهے سی سَری، جاهے شست سَری و جاهے سد سَری هوشتگ و برش کرت.“ ۹ پدا گوشتی: ”هرکسا په اِشکنگا گوشت پر، بشکنت.“

١٠ وهدے مردم شتنت و ایسا تهنا مَنت، گِزا دوازدهین مرید و اے دگه
همراهان، چه آييا اے مسالانی مانا جُست کرت. ١١ ایسایا پَسُو دات: ”هُدائے
بادشاهیئے راز شمارا بَکشگ بوتگ، بله آ که منی راهئے رَندگیریا نکننت، اے چیژ
په آیان هُشکینِ مِسال و دَرورِ اَنت و بَس، ١٢ تانکه:

» گُون چَمَان بچارنت، بله مگندنت«

» گُون گوْشان بِشکننت، بله سَرکِچ مئورنت،«

» هُدائے نیمگا پر مَترَنت و بَکشگ مَنت.“«

تْهم چَندگئے مِسالے مکسد

(مَتّا ١٣: ١٨-٢٣؛ لوقا ٨: ١١-١٥)

١٣ پدا گوشتی: ”اگن شما اے مِسالا سَرکِچ نئوریت، گِزا آ دگه مِسالان چوَن
زانت کَنت؟ ١٤ تْهم چَندووک هما اَنت که هُدائے هبرا کِشیت. ١٥ لهتین مردم
راهئے سرا رتکگین تْهمئے دُئولا اَنت. هُدائے گال و هبر که اوْدا کِشگ بیت، هما
دمانا شئیتان کَنت و چه آيانی دلا کِشتگین هبرا دَر کنت و بارت. ١٦ همے دُئولا،
آ تْهم که دُل و دُوکانی سرا رتکنت، هما مردمانی مِسال اَنت که هُدائے هبرا گوْش
دارنت و هما دمانا په گل و شادهی مَنتی، ١٧ بله په اے سئوبا که ریشگ و
وَنذالِش نجتگ، هُدائے کُلو آيانی دلا، تان دیرا نمانیت و جاگه نکت. وهدے په
هُدائے گال و هبرانیگی سکی و آزارے برسیتش، هما دمانا چه راها کُگنت و
کَنت. ١٨ آ تْهم که شِرْ و دُنگرانی نیاما ریچگ بوتنت، هما مردم اَنت که هُدائے
گال و هبرا گوْش دارنت ١٩ بله دنیایی پَریشانی و مال و زَرَّے هرس و جوْپه و
آ دگه چیژانی لوْث و واهگ آیان رَد دئینت و نئیلنت هُدائے هبر سبز بتریت و بر و
بَرورد بدنت. ٢٠ آ تْهم که شَرین زمینا رتکنت، هما مردم اَنت که هُدائے هبرا
اِشکننت و مَنت، بر و بَرورد دئینت، لهتین سی سَری، لهتین شست سَری و لهتین
سد سَری.“

چراگئے مِسال

۲۱) ایسایا مسال دئیانا گوشت: ”کئے روکین چراگا تگار، یا تھتے چیرا چیر دنت؟ چراگا چراگدانے سرا ایر نکنت؟“ ۲۲) آ چیز که چیر انت، زاهر و پدر بیگی انت و آ هبر که پناه و اندیم انت، آشکار و دیمدرا بیگی انت. ۲۳) هرگسا په اشکنا گوش پر، بشکنت.“

۲۴) پدا گوشتی: ”دلگوش کنیت که شما چه اشکنیت. گون هر کئیل و پیمانهیا که بدئیت، گون هما کئیل شمارا دئیگ بیت. انگت گیشتر هم شمارا رسیت. ۲۵) گسیا که چیزه هست، آیا گیشتر دئیگ بیت و گسیا که نیست، چه آیا هما که هست انتی هم پچ گرگ بیت.“

تھمے که بجیت و سبز بیت

۲۶) ایسایا گوشت: ”هدائے بادشاهی، انچش انت که کسے دگارا تهم بکشیت. ۲۷) شپا بوپسیت و روچا آگه ببیت. بله تهم انچش ردنت و مزن بنت که دهکان وت نزانت چه پیما و چونکا چش بوت. ۲۸) به گسیئے کما دگار، کشتگین تهما په بر و برورد رسینیت. اے دئولا: پیسرا تاک، پدا هوشتگ و رندا هوشتگ تها دانگ. ۲۹) وهده کشارئے بر رسیت، دهکان داسا سوهان کنت، چیا که رون و مؤشئے وهده آتکگ.“

کسترین تهمے مسال

(متا ۱۳: ۳۱-۳۲؛ لوکا ۱۸: ۱۳-۱۹)

۳۰) پدا ایسایا گوشت: ”په هدائے بادشاهی، چونین درورے بیارین و چونین مسال په آییئے بیانا پیش بکین؟“ ۳۱) هدائے بادشاهی، تیلکاهئے تهمے دئولا انت. زمینا کشگی تهمانی تها چه سجھینان کسترین انت. ۳۲) بله کشگ که بوت، ردیت و چه آدگه سبزگان برزتر بیت، شاه و لمبی انچش مزن بنت که بالی مرگ، آییئے تاک و ئالانی ساهاگا کدوه و کدام بندنت.“ ۳۳) ایسایا هدائے هبر انچین

مِسال و دروړانی تها گون آيان درشان کرتنت که آ سرید بوت بکننت. (۳۶) بے دروړ و مِسالان هچ هبرئ نکرت، بله وهدے گون وتی مریدان تھنا بوت، گڑا سجهین مِسالی په آيان مانا کرتنت.

تویانے ایرمؤش کنگ

(مټا ۲۳:۸-۲۷؛ لوکا ۲۲:۸-۲۵)

(۲۵) هما روچا، بیگاها، ایسایا گون وتی مریدان گوشت: ”بیایت گورمے دومی نیمگا رنوین.“ (۳۶) آيان چه مردمان رُکست گیت، هما بوجیگا که ایسا نشتگات سوار بوتنت و ایسایش گون وت برت. دگه لهتین بوجیگ هم آیانی همراه ات. (۳۷) دیر نگوست که مزین سیه گواتیا سر کرت و مستین چنول و مئوجان بوجیگ چه آيا پُر کرت. (۳۸) ایسایا، سرجاهے سرے چیرا ات و بوجیگے پُشتی نیمگا، واب ات. گڑا مریدان، چه وایا آگه کرت و گوشتش: ”او استاد! ترا مے هیال هچ گور نه انت که ما ایر بُگگی و مرگی این؟“ (۳۹) آ چه وایا آگه بوت، گواتی هگل دات و گون گورما گوشتی: ”ایرمؤش! بس کن!“ گڑا گوات کیت و چنول و مئوج آرام گیتنت. (۴۰) پدا گون وتی مریدان گوشتی: ”شمارا په چه تُرسیت؟ انگت باور نکیت؟“ (۴۱) آيان سک تُرست و وت مان و تا گوشتش: ”اے چونین مردمے که گوات و چنول هم اشیے هکما مَنت؟“

جني گنوکيے ذره بکشی

(مټا ۲۸:۸-۳۴؛ لوکا ۲۶:۸-۳۹)

(۱) ایسا و آییے مرید، جلیئے مزن گورمے دومی پهنا تا گراسیانی سر دگارا رستنت. (۲) وهدے ایسا چه بوجیگا ایر آتک، هما دمانا یک مردے که جنے پر آتی، چه کبرستانا در آتک و گون آییا دچار کیت. (۳) آ، کبرستانا جهمند ات و همینچک زوری مان ات که هچگسا آییے دست و پاد گون زمزیلا هم کئید کرت نکرتنت. (۴) پیسرا باز رندا مردمان کئید کرتگات، بله آییا زمزیل پر وشتگ اتنت و هچگسا آییے گر و دارے واک و توان نیست ات. (۵) آ، شپ و روچ کبرستان و

کوځان نشتگات، کوکار و چیهالی جت و وټا گوڼ ډوک و سڼگا ټپيگی کرت. (۶)
 انچش که ایسایي چه دورا دیست، تچانا آییئ نيمگا آتک و ایسایي پادان کپت.
 (۷) گوڼ کوکار و چیهالی گوستی: ”ایسا، او مزن شاین هډای چک! ترا گوڼ من
 چه کار انت؟ ترا هډای سئوگند انت، منا آزاب مدی.“ (۸) چیا که ایسایا
 گوستگات: ”او پلیتین رو! اے مردا یله دئی.“ (۹) ایسایا چه آیی جُست کرت:
 ”تئی نام کئی انت؟“ آیی پَسو دات: ”منی نام ’لشکر‘ انت، چیا که ما باز این.“
 (۱۰) پدا آیی گوڼ ایسایا باز رندا مئت و زاری کرت که ”مارا چه اے سرډگارا در
 مکن.“

(۱۱) همؤدا جُمپئی سرا، هوکانی مزنین رمگے چرگا ات. (۱۲) جَنان دزبندی
 کرت و گوشت: ”مارا راه بدئی تانکه همے هوکانی جسم پُترین.“ (۱۳) ایسایا
 اجازت دانت. گزا، جن در آتکنت و هوکانی جسم پُترنت. هوکانی رمگ که دو
 هزارئ کساسا ات، چه جُمپا جَهَلگا ایر کپانا گورما بُکت. (۱۴) گزا، هوکانی
 شوانگ شهر و میټگان تتکنت و مردمش اے بارئوا هال دانت. وهده مردمان
 اے هبر اشکت، آتکنت تان گوڼ وتی جندئ چمان اے سرگوستا بگندنت. (۱۵)
 ایسایي گورا که آتکنت دیستش، هما مرد که پیسرا جَنان گنوک کرتگات، همدا
 نشتگ، پُچ و پوشاکی گورا و په هوّش و سار انت. نون تُریش دلا نشت. (۱۶) آ
 که وت چمدیستین شاهد اتنت، کسه اش کرت که جنی گنوک چونکا هوّش و سار
 بوتگ و هوک چه پیما گورما بُکتگانت. (۱۷) گزا مردمان گوڼ ایسایا دزبندی
 کرت که آیانی سرډگارا یله بدنت و برئوت.

(۱۸) وهده ایسا بوجیگا سوار بیگا ات، آ مردا که جئا یله داتگات، دزبندی
 کرت: ”منا وتی همراه کن.“ (۱۹) بله ایسایا اجازت ندات و گوستی: ”لوگا برئو و
 وتی مردمان هال بدئی که هداوندا په تئو چوین کارے کرتگ و تئی سرا چون
 بزگی بوتگ.“ (۲۰) گزا، آ مرد شت و هر کارے که ایسایا په آیی کرتگات،
 دِکاپولیسئ سرډگارئ مردمی هال دانت. سجّهین مهلوک، هَبگه و هیران بوت.

ایسا جنینیا ذراه و جنگیا زندگ کنت

۲۱) وهدے ایسا پدا بوجیگا سوار بوت و گورمئے آ دستا شت، تئیابئے کړا،
مردمانی مزین رُمبے آییئے چپ و چاگردا مچ بوت. ۲۲) یائروس نامین مردے
که کنیسَهئے مستر ات، همودا آتک و گون ایسائے گندگا، آییئے پادان کپت. ۲۳)
گون آییَا دزبندی ای کرت که ”منی جنک مرکیگ انت. بیا و وتی دستا آییئے سرا
ایر مُش، تانکه ذراه بییت و زندگ بمانیت.“ ۲۴) ایسا آییئے همراه بوت و شت.
دگه بازیڼ رُمبے مردم هم، انگر کنان گون آییَا رنوان بوت.

۲۵) مردمانی رُمبا جنینے گون ات که دوازدہ سال ات آییئے هون بند
نبوتگات و ۲۶) چه بازیڼ داکتران په وتی إلاجاً مزین رنجه کشتگاتی و
سجَهین زَر و مالی هم باهینتگاتنت، بله ذراه بیگئے بدلا ناجوژتر بوتگات. ۲۷)
آییَا پیسرا ایسائے بارنوا إشکتگات و نون چه مردمانی نیاما ایسائے پُشتا آتک و
آییئے گباهی دست جت. ۲۸) چیا که آییئے سِتک و باور إش ات که اگن ایسائے
پُچان هم دست پر بکنان، ذراه بان. ۲۹) انچشی کرت، هما دمانا هون بند بوت و
چه وتی جسمئے هالتا سرید بوت که ذراه انت. ۳۰) ایسایا زوٹ زانت که یک
واک و کدرتے چه آییَا در آتکگ. گزا آییَا مردمانی نیمگا چک ترینت و جُستی
کرت: ”کئیا منی پُچ دست جتنت؟“ ۳۱) مریدان گوشت: ”او واجه! وت گندگا
ائے که مردمان ترا چوڼ انگر کرتگ، انگت هم جُست کنئے: ”کئیا منی پُچ دست
جتنت؟“ ۳۲) ایسا انگت چارین نیمگان چارگا ات که کئیا اے کار کرتگ. ۳۳) بله
هما جنینا که اے کار کرتگات، زانتی که آییَا چوڼ بوتگ و په تُرس و لَرز آتک،
ایسائے پادان کپت و اے کارئے راستین هبر و هالی دانتت. ۳۴) ایسایا گون آییَا
گوشت: ”او منی جنک! تئی سِتک و باورا ترا رگینتگ، په وشي و سلامتی برئو
و چه وتی ناجوژیا ذراه بیئے.“

۳۵) ایسا انگت هبرا ات که چه کنیسَهئے مسترئے لوگا، مردمے آتک و
یائروسی هال دات که ”تئی جنک مُرتگ، نون په چه استاداً گیشتر دلسیاه
کنئے؟“ ۳۶) ایسایا آیانی هبرانی نیمگا دلگوښ نکرت و گون کنیسَهئے مسترا

گوشتی: ”مټرس، باور کن.“ (۳۷) چه پټرس، آکوب و آییئ برات یوهنایا آبیډ، دگه هچکسا همراهیئ اجازه ئی ندات. (۳۸) وهدئ کنیسهئ مسترئ لؤگا آتکنت، دیستش که بلاهین شور و ولوله، مردم گریوگ و مۆتک آرگا انت. (۳۹) لؤگا پُترت و گوشتی: ”چیا شور کنیت و گریویت؟ چک نمُرتگ، بس واب انت.“ (۴۰) مردمان گون اے هبرانی اشکنگا ریشکندے جت، بله ایسایا چه هما بانا که جنک اودا ات، سجھین مردم در کرتنت و گون جنکئ پت و مات و وتی سئین مریدان همودا شت. (۴۱) ایسایا جنکئ دست گیت و گوشتی: ”تلیتا کم!“ بزان: او جنک! پاد آ. (۴۲) جنک هما دمانا پاد آتک و ترگا لگت. امری دوازده سال ات. آ مردم که گون انتت سک هئیران بوتنت. (۴۳) ایسایا په ثرندي هکم کرتنت: ”اے هبرا گون هچکسا مگوشتی و گوشتی: ”جنکا وراک بدئییت.“

ایسا پدا ناسرها پر تریت

(متا ۱۳: ۵۳-۵۸؛ لوقا ۴: ۱۶-۲۴)

- ۱ رندا، ایسا چه اودا در آتک و مریدانی همراهیا وتی جندئ شهرا آتک.
- ۲ شبتئ روچ که بوت، کنیسها شت و مردمانی تالیم دئیگی بنگیج کرت. چه آییئ درس و سبگان بازیڼ مردمه هئیران بوت و گون یکدگرا گوشتش: ”اے هبر اشیا چه کجا اورتگ انت و اے زانت و زانگ کنیا داتگ؟ اے دئولین آجبین کارانی کنگئ واک و توانی چه کجا رستگ؟“ (۳) اے هما دارتراش نه انت که مریمئ بچ و آکوب، یوشا، یهودا و شمونئ برات انت؟ آییئ گهار هم همدا مئ شهرا جهمنند نه انت؟“ گزا آیان بد آتک و ایسایش نمئت. (۴) ایسایا گون آیان گوشت: ”هچ نبییا وتی شهر و هنکینا، وتی لؤگا و وتی سیاد و وارسانی نیاما شرب نیست.“
- ۵ آبییا اودا بازیڼ مؤجزه پیش داشت نکرت، بس لهتین نادراهئ سرا دستی پر مُشت و ذراهی کرتنت. (۶) ایسا، چه آیانی ناباوریا هئیران ات.

ایسا دوازدهین کاسدان رنوان دنت

(متا ۱۰: ۵-۱۵؛ لوقا ۹: ۱-۶)

رَندا، ايسا اے دگه ميټگ و آباديان تر و گرد کرت و مردمی سبگ دانت. (۷)
 دوازهين کاسدي لوټنت و دو دوا رټوان کرتنت، جن و پليټين روھانی در
 کنگے واک و اھتياړی هم دانت و (۸) گوشتی: ”تر و گردے وهدا، گون ووت
 ابید چه اسا و دزلټيا دگه هچ مبریت، نه نان و نه تورگ و توښگ، نه وتی
 لانکبدانی تها زر. (۹) کئوش پادا کنیت، بله چه گورے جامگا ابید، دگه گیشین
 پوښاک مزوریت. (۱۰) هرکسيئے لوگا که رټويت، تان شمے کار هلاس نبیت، هما
 لوگا بداریت. (۱۱) هر جاہ که مردم شمارا وښاتک نکنت و شمے هبران گوښ
 ندارنت، چه اوډا در کپیت و در کپگے وهدا، وتی پادانی دنز و هاکان بچنډیت،
 تان آيانی هلاپا شاهديے ببيت که شما هدائے کئو په آيان رسيټنگ. (۱۲) گزا،
 مرید شتنت و جارښ جت که مردم چه وتی بدین کاران پشومان ببت و تنوبه
 بکنت. (۱۳) آيان بازين جټی گنوکے سار کرت و بازين نادرهه ټیل پر مُشت و
 ذراه کرت.

پاکشودوکين يهياے کشگ

(مټا ۱: ۱۴-۱۲؛ لوکا ۷: ۹-۹)

(۱۴) ايسائے اے کارانی هال و هبر هيروديس بادشاهے گوښا رست، چيا که
 ايسائے نام نون پرتټوار بوتگات. لهټينے گمان ات، اے هما پاکشودوکين يهيا
 انت که پدا چه مُردگان زندگ بوتگ، پميشکا چشين اجگايی و مؤجزهان کنت.
 (۱۵) لهټينا گوشت: ”إلياس نبی انت که پدا آتکگ،“ آ دگران گوشت: ”اے،
 گوستگين پنيگمبرانی ډئولا يک پنيگمبرے.“ (۱۶) گون اے هبرانی اشکنگا
 هيروديسا گوشت: ”اے هما يهيا انت که من سر بُرتگ، بله نون پدا زندگ بوتگ.“
 (۱۷) يهياے کشگے کسه چش ات که هيروديسا، يهياے گرگ و بندي کنگے
 هکم ووت داتگات، چيا که هيروديسا گون وتی برات، پيليپسے جنا، که نامی
 هيروديا ات، سور کرتگات. (۱۸) يهيايا اے هبرے سرا هيروديس مئيارگ
 کرتگات و گوشتگاتی که شريتا رټوا نه انت کسے گون وتی زندگين براتے جنا
 سانگ و سور بکنت. (۱۹) پميشکا، هيروديايا گون يهيايا باز هسد و کينگ

هست آت و لوټتی آییا بکوشارینیت، بله اے کار چه آییئے دَزرسا دور آت، (۲۰) چیا که هیرودیس زانتگ آت یهیا پهریزکار و پاکین مردمے و چه آییا ثرستی. پمیشکا گوشتگ آتی گسے آییا آزارے مرسینیت. باز برا، آ چه یهیا ئه هیرانی گوشت دارگا نگران و پریشان بوتگ آت بله انگت آییا دوست بوت که یهیا ئه هیران بشکنت.

(۲۱) آهرا، هیرودیا یا گوْم و گیگین وهد و موْهے رست. هیرودیس په وتی سالگرها، مزین جشنے گیت و سجھین درباری، پئوجی سرمستر و جلیئے میر و مستر لوټگ آنت. (۲۲) هما وهدا، هیرودیا ئه جنگ مجلسا آتک، ناچ و سُهبتی گیت و هیرودیس و آییئے مهمانی وشدل کرتنت. بادشاها چه گلا گون جنگا گوشت: ”هرچه تئی دل لوټیت بگوشت، من ترا دئیان.“ (۲۳) سئوگندی وارت و گوشتی: ”هرچه لوټئے، بلوټ، ثرے منی بادشاهیئے نیما.“ (۲۴) جنگ در آتک، وتی ماتے کرا شت و جُستی کرت: ”چه بلوټان؟“ ماتا گوشت: ”پاکشودوکیئن یهیا ئه سرا بلوټ.“ (۲۵) گرا آ زوټ زوټا پر ترټ، بادشاهئے کرا آتک و گوشتی: ”من پاکشودوکیئن یهیا ئه سرا تبکیئے تھا لوټان، همه انون.“ (۲۶) هیرودیس بادشاه سک پریشان بوت، بله آییا مهمانانی دئیا سئوگند وارتگ آت و جنگی لَبز داتگ آت. (۲۷) پمیشکا جلادی هُکم کرت: ”زندانا برئو، یهیا ئه سرا بُر، تبکیئے تھا کن و بیار.“ جلاد، بندیجاها شت، یهیا ئه سَری بُرت و (۲۸) تبکیئے تھا په جنگا آورت و رسینت. جنگا سر برت و وتی ماتارا دات. (۲۹) وهدے یهیا ئه مرید سَهیگ بوتنت، آتکنت، جوئش برت و کُبر کرت.

پنچ هزار مردما وراک دئیگ

(مَتّا ۱۴: ۱۳-۲۱؛ لوقا ۹: ۱۰-۱۷؛ یوهَنّا ۶: ۱-۱۳)

(۳۰) ایسائے کاسد، آییئے گورا پر ترټنت و وتی سجھین کرتگین کار و داتگین تالیمئے بارئو ایسایش هال دات. (۳۱) آییا گوشت: ”بیایټ یک گستاين جاگھے رئوین تانکه تهنا بیئن و شما کمے آرام بکنیت.“ چیا که آ وهدا مردمانی رئو و آ، همینچک باز آت که آیان په ورگا هم موْه نرست. (۳۲) آ، بوجیگیا نشتنت و یک

گستاین جاگه شتنت تانکه تنها بېنت. (۳۳) رڼوگۍ وهدا، بازيڼ مردميآ
 ديستنت و پجاهش اورتننت و مردم چه سجهين شهران پيادکا هما جاگه شتنت
 و چه ايښا و مريدان پيسر اوډا سر بوتنت. (۳۴) وهدۍ ايښا چه بوجيگا اير کيت
 و مردمانی مزنيڼ مچي اي ديست، آياني سرا بزگی بوت، چيا که آبيشپانکين
 پساني ډئولا آتنت. گزا آيان بازيڼ چيزيۍ تاليم دئيگا لگت. (۳۵) روڼندا، مريد
 آتکت و گوشتش: ”نون بيوهد انت و اے گستاین جاگه. (۳۶) مردمان بگوش
 تان اے کر و گوراني ميټگ و بازاران برنونت و په وت ورد و وراک بگرت. (۳۷)
 بله ايسايا گوشت: ”شما وت آيان وراک بدئيټ. “مريدان دراينت: ”گزا ما
 برنويڼ و دو سد دينارۍ نغن بگرين و اشان بدئيڼ که بورنت؟“ (۳۸) آيا جُست
 گيت: ”شمارا چنت نان گون؟ برنويټ بچاريت. “آيان پټت و پدا آتک و گوشتش:
 ”مۍ کر پنج نغن و دو ماهيگ هست.“

(۳۹) آيا هکم کرت: ”مردمان سبزگين کاهاني پټۍ سرا بنندارينيټ. (۴۰)
 مردم پنجاه پنجاه و سد سدۍ رُمب و ټوليا نشتنت. (۴۱) ايسايا پنچين نغن و
 دوين ماهيگ دستا کرتنت، آسماني چارت و هډاۍ شگري گيت. رندا نگني چنډ
 چنډ کرت و مريداني دستا دانتنت تانکه مردمانی سرا بهرش بکنت. دوين
 ماهيگی هم سجهيناني سرا بهر کرتنت. (۴۲) سجهين مردمان تان سيرا وارت.
 (۴۳) مريدان چه سر آتکگين نان و ماهيگان دوازه سپت پُر کرت. (۴۴) نان
 وروکين مردمانی تھا، پنج هزار مريدن آتنت.

ايسا آپۍ سرا گام جنت

(متا ۱۴:۲۲-۳۳؛ يوهنا ۱۶:۶-۲۱)

(۴۵) ايسايا هما دمانا مريد پرمان دات و گوشتنت: ”تانکه من اے مردمان
 رُکست کنان، شما بوجيگا سوار بيت و چه من پيسر گورمۍ دومي پهنا،
 بئيت سئيدائے شهر برنويټ. (۴۶) مردمانی يله کنگا رند، ايسا په دوا کنگا
 کوڅۍ سرا سر کيت. (۴۷) روڼندا، مريد بوجيگۍ تھا گورمۍ نياما آتنت و ايسا
 هُشکيا تنها ات. (۴۸) ديستی که ترنديڼ گواتۍ آياني ديم په ديم کَشگا انت و

مريد په زهمت و هيلته هوليك جنگا انت. گړا شپه چارمى پاسا، ايسا آيه سرا
 گام جنان، ديم په ايان آتک و لوټتى چه ايانى کش و کړا بگوزيت. (٤٩) وهده
 ايان ايسا آيه سرا گام جنانا ديست، گمانش کرت بلکين روته و جاک و سلواتش
 کرت. (٥٠) چيا که سجهينان گون آييه گندگا باز ترست. بله ايسا هما دمانا
 گون ايان گوشت: ”مترسيت، اے من آن.“ (٥١) گړا گون ايان يکجاه بوت و
 بوجيگا نشت، گوات هم کيت و آرام بوت. مريد هيران و هبگه منتت، (٥٢) چيا
 که ايان انگت نگنه مؤجزه سرکچ نوارتگات، دلش سک و سنگ ات.

نادراھانى درهېکشى

(متا ١٤: ٣٤-٣٦)

(٥٣) ايسا و مريدان گورم گوازينت و دومى پهناتا گنيسارتى شهرا رستنت و
 بوجيگش ننگر کرت. (٥٤) انچش که چه بوجيگا اير کپنتت، مردمان ايسا پجاه
 اورت. (٥٥) مردم په درگ و ميدان هر نيماگ شتنت، وتى نادراه و ناجوروش
 تهتاني سرا کرتنت و هر جاه که ايان اشکت ايسا اودا انت، همودا برتنت. (٥٦)
 ايسا هر شهر و کلگيا که شت، مردمان وتى نادراه چارراهانى سرا اورتنت و
 دزبندي اش کرت اجازت بدنت که بيمار آييه کباهي لمبا دست بجننت. هرگسا
 که دست پر کرت، وش و ذراه بوت.

دلياكى

(متا ١٥: ١-٢٠)

(١) چه اورشليما آتکگين لهتين پريسي و شريتى زانوگر ايساى کړا مچ
 بوت. (٢) ديستش که ايساى لهتين مريد گون نششتگين، بزان گون سل و
 ناپاकिन دستان وراگ وارت. (٣) چيا که پريسي و سجهين يهودى، تانکه وتى
 پت و پيركى دينى رهبندي سرا دست مشودنت، وراگ نئورنت. (٤) وهده چه
 بازارا کايئت، تان ششت و شود مکننت هچ نئورنت و دگه بازين همى دئولين دود
 و داب هستانت چش که، تان وراكى درپ و هيرانان پيسرا مشودنت کارمرز

نکنت. ٥ پمیشکا، پریسی و شریته زانوگران چه آیا جُست کرت: ”چیا تئی مرید پت و پیژکی رهبدانی رندگیریا نکنت و گوَن سل و ناپاکین دستان وراک ورنه؟“ ٦ آیا گوشت: ”او دورو و دوپوستین مردمان! اشیا نیا چه هدائے نیمگا شمئ بارئوا شر نبشتگ: « اے مردم دیا منا ستا دئینت، بله دلش چه من باز دور انت.» ٧ « آ مپتا منا پرستش کنت و مردمانی جوژینتگین راه و رهبدان سوچ دئینت.» ٨ شما هدائے هکم یله داتگانت و مردمانی راه و رهبد گیتگ انت.

٩ رندا گوشتی: ”شما په وتی دود و رهبدانی کار بندگا هدائے هکمانی یله دئیگئے شرین راهے در گیتگ. ١٠ چیا که تئوراتئے تها موسایا گوشتگ: « وتی پت و ماتا شرب و ازت بدئے. هرکس که وتی پت و ماتا زاه و دوا بدنت، باید انت کُشگ بییت.» ١١ بله شما مردمان چش سوچ دئییت که یگے وتی پت و ماتا کُمک مکنت و بگوشت: ’پهل کنیت، آ کُمک که من باید انت شمارا بداتین، هدائے راها کُربانیگ کرتگ.‘ ١٢ شما آ مردما گوَن اے سر و سوچا، چه وتی پت و ماتئے کُمک کنگا مکن و منه کنیت. ١٣ شما گوَن وتی دود و رهبدانی برجاه دارگا، هدائے هبران ناکار کنیت و دگه بازیئ همے دئولین کار کنیت.

١٤ پدا آیا رُمبے مردم وتی کرا لوُت و گوشتی: ”شما منی هبران گوش بداریت و سرید بییت. ١٥ چیزے که مردمئے لاپا رئوت آیا سل و ناپاک نکنت، بله چیزے که چه دلا در کنیت، مردما ناپاک کنت. ١٦ هرکسا په اِشکنگا گوش پر، بشکنت.“ ١٧ وهده مردمی یله دانت و لوگا آتک، مریدان گوشت: ”مارا اے مسالئے مکسدا سرید کن.“ ١٨ ایسایا گوشت: ”شما همینکدر ناسرید ایت؟ هچ وراکئے ورگ مردما سل و ناپاک نکنت، ١٩ چیا که دلا نرئوت، لاپا رئوت و چه روتان در کنیت.“ گوَن اے مسالا، آیا گیشینت که سجھین ورگی چیز، هلار و پاک انت. ٢٠ پدا گیش کانا گوشتی: ”آ چیز که مردما سل و ناپاک کنت، چه آییئے دل و درونا چست بیت و آیا ناپاک کنت، ٢١ چش که بدین پگر و هئیل، بینگی، دُزی، هون و کوش، زنا، ٢٢ لالچ و تماه، بدواهی، مندَر، وئیلانکی، هسد،

کپر، تَکَبَّر و اَهمکی. (۲۳) اے سَجَّهین بَدی، چه مردمئے درونا سرچمگ گرت و مردما سِل و ناپاک کنت.“

درکثومین جنینئے باور

(مَتَا ۱۵: ۲۱-۲۸)

(۲۴) ایسا چه اوډا در آتک و سورئے سرډگارا شت. اوډا لوگیا شت و نلوټتی که کسے آییئے ایگا سَهیگ ببیت، بله و تا چپر داتی نکرت. (۲۵) جنینئے که آییئے کسانین جنگا جئے پر ات، وهدے ایسائے آيگئے هالی اشکت، هما دمانا آتک و آییئے پادان کپت. (۲۶) اے جنین یونانیے ات و سوریهئے دَمگ پینیکیه پيدا بوتگات. آييا ایسا مِنت و دزبندی کرت که جِنا چه جنگا در بکنت. (۲۷) ایسایا گوشت: ”اټولا باید انت چک ورگ بورنت و سپر بکنت، چیا که چه چگانی دستا نانئے پچ گرگ و کچگانی دِیما دئور دئیگ شَر نه انت.“ (۲۸) جنینا گوشت: ”او هداوند! بله کچک هم چگانی پرزونگئے سراروکین نگنئے تُگران ورنت.“ (۲۹) ایسایا گوشت: ”تئو شَرین پَسئوے دات، برئو، تئی جنکئے جن در آتکگ.“ (۳۰) وهدے جنین لوگا پر ترَت، دیستی که جنک تَهتئے سرا وپتگ و جِنا یله داتگ.

کَر و لَلین مردیئے ذرهبکشی

(۳۱) ایسا، چه سورئے سرډگارا پر ترَت، سئیدونی گوازینت، دیم په جلیلئے مَزَن گورم و دِکاپولیسئے سرډگارا آتک و رست. (۳۲) مردمان یک گَرین مردے که زبانی هم لَل و چچ ات، ایسائے کِرا آورت و دزبندی اش کرت که وتی دستا آییئے سرا پر بمُشیت. (۳۳) ایسایا آ مرد چه مردمانی مُچیا یک کِرے برت و لَنکُکی آییئے گوشان مان کرتنت. رندا آییئے زبانیے سرا لِبزی پر مُشت. (۳۴) آسمانئے نیمگا چارتی، آه و گینسارته کشت و گوشتی: « ”اِفْتَه!“ » (بزان ”پچ بئے!“) (۳۵) هما دمانا، مردئے گوش پچ بوتنت، زبانی هم پچ بوت و په شَری هبر کنگا لگت. (۳۶) ایسایا، مردم باز کَدَن کرتنت که گوَن هچکسا اے بارئوا هچ مگوشت، بله همینچک که آييا په هبر نکنگا کَدَن کرت، مردمان هبر همینکدر گیشتر تالان کرت.

٣٧) مردم باز هئيران آنت و گون يكدوميا گوشتش: ”اے چوئين اَجَبين نيکين کار کنت، گرانى گوشان پَج کنت و لَلاى زبانا هم بوجيت.“

چار هزار مردما وراک دئىگ

(مَتّا ١٥: ٣٢-٣٩)

١) هما روچان، يک برے پدا ايسائے گورا مردمانى مزين رُمبے يکجاہ بوت. آيان و رد و وراک گون نه ات. پميشکا، آيا و تى مرید لوئتنت و گوشتى: ٢) ”منا اے مردمانى سرا بَزگ بيت. سئے روچ انت منى کِرا انت و نون په ورگا هچش نيست. ٣) اگن اِشان گون شديگين لاپا رُکست بکنان، راها تُسنت و کپنت، چيا که لهتين چه دورين جاگهان آتکگ.“ ٤) مریدان پَسُو دات: ”اے بر و گيابانا په اينچک مردمے وراکا، نان چه کجا بيارين؟“ ٥) آيا چه مریدان جُست کرت: ”شمارا چنت نان گون؟“ گوشتش: ”هيت.“ ٦) آيا مردم زمينے سرا نندگئے هُکم دانتت، هيتين نانى زرتنت، هُداے شُگرى گيت، چُنډ چُنډى کرت و مریدانى دستا دانتتى، تانکه مردمانى دِیما ايرش بکننت. مریدان اَنچش کرت. ٧) آيانى کِرا لهتين هُردين ماهيگ هم هست ات. ايسايا ماهيگاني سرا هم هُداے شُگر گيت و گون مریدان گوشتى: ”مردمانى دِیما ايرش کنيت.“ ٨) سَجِهينان سِيرا وارت و رندا چه سر آتکگين چُنډان، مریدان هيت سَپت پُر کرت. ٩) آ مردم چار هزارے کساسا آنتت. رندا آيا مردم رُکست کرتنت و ١٠) رندا گون و تى مریدان بوجيگا نشت و دَلمانوتْهئے سرډگارا شت.

آسمانى نشانيئے لوښگ

(مَتّا ١٦: ١-٤)

١١) لهتين پريسي ايسائے کِرا آتک و گون آيا گپ و ثرانا نشت، تان آيا بچگاسنت و دامادور بدئينت. گوشتش: ”مارا آسمانى نشانيئے پيش بدار تان باور بکين که ترا هُدايا رثوان داتگ.“ ١٢) ايسايا چه دلا آه و گينسارته کشت و گوشتى: ”اے زمانگئے مردم، چيا آسمانى نشانى لوئتنت؟ باور کنيت که آيان هچ

نشانې دئېگ نېت. “ (۱۳) گڙا ايسايا آ اِشتنت، بوجيگا سوار بوت و ديم په گورمئ دومي نيمگا شت.

هیرودیس و پریسیانی بدین همیر

(متا ۱۶:۵-۱۲)

(۱۴) مريدان شمُشتگ آت گون و ت نان بزورنت. بوجيگا گون آيان يک نانه هست آت و بس. (۱۵) ايسايا هکم کرت و گوشتنت: ”هزار بيت! چه پريسي و هيروديس بادشاهه هميرا پهریز کنيت.“ (۱۶) آ و ت مان و ت هبر کنگا لگنت که ”واجه اے هبرا پميشکا گوشيت که ما گون و ت نان نياورتگ.“ (۱۷) ايسايا زانت و گوشتي: ”چيا جيژگا ايت که ’گون ما نان نيست‘؟ انگت نزانيت و سرپد نبوتگيت، شمئ دل اينکدر سک و سنگ آنت؟“ (۱۸) شمارا چم پر، گڙا په چه نگديت، گوش پر، بله گوشان پچ نکنيت که بشکنيت؟ شما شمُشتگ (۱۹) من چه پئما گون پنچ نگا پنچ هزار مردم سير کرت و شما چه سر آتکگين نگان، چنت سپت پُر کرت؟“ مريدان پسو دات: ”دوازه.“ (۲۰) شما نديست که من هيت نان چنډ چنډ کرت و چار هزار مردما وارت و شما چه سر آتکگين نگانى چندان، چنت سپت پُر کرت؟ آيان پسو دات: ”هيت.“ (۲۱) ايسايا گوشت: ”گڙا په چه انگت منى هبران سرکچ نوريت؟“

ايسا کورئى چمان رُژنا کنت

(۲۲) وهدے ايسا گون وتى مريدان بئيت سئيدايا سر بوت، يک کورين مردے آيئے کړا اورتش و دزبندى اش کرت که ”وتى دستا اشيئے سرا پر مش.“ (۲۳) ايسايا کورئے دست گيت، چه ميټگا دور برت و آيئے چمانى سرا لېزى پر مُشت. رندا وتى دستى آيئے چمانى سرا اير کرت و جُستى گيت: ”تئو چيزے گندئے؟“ (۲۴) آ مردا سر بُرز کرت و گوشتي: ”مردمان گندگا آن، گوشے درچک آنت که سرگا آنت.“ (۲۵) ايسايا پدا وتى دست آيئے چمانى سرا پر مُشتنت، اے رندا، آيئے چم پکا شر بوتنت و سجهين چيزى شريا ديستنت. (۲۶) نون ايسايا

گوشت: ”تچکاتچک وتی لوگا برئو و میټگا مان مټر.“

پټرُسے مَنگ و گواهی

(مټا ۱۶:۱۳-۲۰؛ لوکا ۹:۱۸-۲۱)

۲۷ ایسا گوڼ وتی مریدان دیم په کئیسریه پیلپیئے کلگان شت. راها، چه وتی مریدان جُستی کرت: ”منی بارئوا مردم چه گوشت، من کئے آن؟“ ۲۸ آیان پَسئو دات: ”لهتین گوشت تئو پاکشودوکین یهیا ائے، لهتین گوشت تئو ایلاس نبی ائے. دگه لهتین گوشت چه آ دگه نبیان یگے ائے.“ ۲۹ گُرا آیا جُست کرت: ”شما وت منی بارئوا چه گوشت، من کئے آن؟“ پټرُسا پَسئو دات: ”تئو مسیه ائے.“ ۳۰ بله آیا هکم داتنت: ”اے هبرا پاشک مکنیت که من مسیه آن.“

وتی مَرکے بارئوا، ایسائے اولی پیشگوئی

(مټا ۱۶:۲۱-۲۳؛ لوکا ۹:۲۲)

۳۱ رندا، ایسا مریدان تالیم دئیگا لگت و گوشتی: ”انسانے چک باید انت بازیڼ سکي و سوری بسگیت. کئومئے کماش، مزین دینی پیشوا و شریته زانوگر آلیا ممئت و بکوشاریننت و سئے روچا رند آ پدا زندگ بیت.“ ۳۲ وهده ایسایا تچکاتچک اے سجهین هبر کرتنت، پټرُسا آیک کرے برت و گوشتی: ”او واجه! دگه برے چشین هبر مکن.“ ۳۳ بله ایسایا چک ترینت، مریدانی نیمگا چارت و پټرُسی هگل دات و گوشتی: ”او شیتان! چه منی دیما دور بئ. تیی هیال هدایی هیال نه انت، انسانی هیال.“

ایسائے رندگیری

(مټا ۱۶:۲۴-۲۸؛ لوکا ۹:۲۳-۲۷)

۳۴ ایسایا، سجهین مهلوک و مرید لوئنت و گوشتی: ”اگن گسے لوئیت منی رندگیریا بکنت، باید انت وتی دلئے سجهین لوئ و واهگان یله بدنت و په ساهئے ندر کنگا، وتی جندئے سلیبا بډا بکنت و منی راها گام بجنت.“ ۳۵ چیا که، اگن

کسے وتی ساھئے رَکینگا جُهد بکنت، آییا باھینیت، بله هرکس په من و منی و شین مستاگا وتی ساھا باھینیت، آییا رَکینیت. (۳۶) اگن یگیا سَجھین دنیا برسیت بله وتی ساھا باھینیت، چُونین سَوَے بارت و چے کُت کنت؟ (۳۷) مردم وتی ساھا په چه کیمتے بها زُرت کنت؟ (۳۸) اگن کسے اے بیوپا و ردکارین اُهد و زمانگا چه من و منی هبران لَج بکنت، گُرا انسانے چک هم، وهدے هُداے پاکین پریشتگانی همراھیا گون پتے مزین شان و مژاھا پدا کئیت، چه آییا لَج کنت.

(۱) ایسایا گون آیان گوشت: ”باور کنیت، چه شما لهتین که انون ادا اوشتاتگ، تان هُداے بادشاھیا گون سَجھین واک و کدرتا نگدیت، مَرکے تاما نچشیت.“

ایسائے دیم و دروشمئے درپشناکی

(مَتّا ۱: ۱۷-۱۳؛ لوکا ۹: ۲۷-۳۶)

(۲) چه اے هبران شش روچا رند، ایسایا پترس و اکوب و یوهنا وتی همراھ کرت و یک بُرزین کوھئے سرا په هُلوَت و اهوته برتنت که اودا دگه کس مبيت. آیانی دیم، ایسائے رَنگ و دروشم بدل بوت و (۳) آیئے پوُشاک، اُنچش اِسپیت بوتنت که جهانه هچ گُشوَدے گدان اے دُولا اِسپیت و جَلشکوک کرت نکنت. (۴) آ وهدی، ایلاس و موسا زاهر بوتنت و گون ایسایا گپ و هبرش کرت. (۵) پترسا گون ایسایا گوشت: ”واجه! مئے ادا بئیک سک شَر انت، بل که ما سئے ساھگ و کاپار بندین، یکے په تئو، یکے په موسایا و دگرے په ایلاسا.“ (۶) پترسا نزانَت چے بگوشتیت، چیا که سک ترسگا اتنت. (۷) بله هما دمانا جمبریا آیانی سرا ساھگ کرت و تئوارے رُست: ”اے منی دوستین بچ انت، اشیئے هبران گوش بداریت!“ (۸) اناگت، مریدان چپ و چاگردا چارت، بله ابید چه ایسایا دگه هچکیش ندیست.

(۹) چه کوها ایر کپگے وهدا، ایسایا هکم کرتنت: ”تان آ وهدا که انسانے چکا چه مُردگان جاه نجتگ، وتی اے دیستگینانی بارئوا هچکسا هال مدئییت.“ (۱۰) آ، اے هبرئے سرا به منت و وت مانوت جیژگا اتنت که چه مُردگان جاه جنگ

و زندگ بښکې ماڼا چې انت؟ (۱۱) گړا جُستش کرت: ”شَرِيتَئ زانوگر چيا
 گوشتنت که چه مَسِيهئ اِيگا پيسر، بايد انت اِلياس نبی بيئت؟“ (۱۲) ايسايا
 پَسو دات: ”شَرِيتَئ زانوگراني هبر راست انت که مَسِيهئ اِيگا پيسر، اِلياس نبی
 پدا کئيت و سَجِهين کاران گوَم و گيگ کنت. بله آسماني کتابان په چه چش
 آتکگ که انسانئ چک بايد انت باز سگي و سوري بسگيت و مردم آيا مَمْنَت؟
 (۱۳) اِلياس نبی بارئوا شمارا بگوشتان که آ پدا آتک و انچش که هُدائ کتابان
 پيشگوئي کنگ بوتگ، هر دُول آيانی دلا لَوْت، گوَن آيا هما دُولش کرت.“

جني بچکئ دَرهَبکشي

(مَتا ۱۷: ۱۴-۲۱؛ لوقا ۳۷: ۹-۴۳)

(۱۴) وهده ايسا و سنيين مريد پر ترَت و اے دگه مريداني کړا آتکنت،
 مردمانی مزنيين رُمبے ديسَتش. لهتئين شَرِيتَئ زانوگر هم همودا ات و گوَن
 مريدان دِچاکا ات. (۱۵) انچش که مهلوکا ايسا ديسَت، باز هئيران بوتنت و تچان
 تچانا آبيئ نيِمگا آتکنت و وشاتکش کرت. (۱۶) آيا جُست کرت: ”شما گوَن اِشان
 چه بارئوا دِچاک کنگا ايت؟“ (۱۷) چه رُمبے نياما، مرديا پَسو دات: ”استادا من
 وتي بچک تئبي گورا اورتگ. آ هبر کرت نکنت، چيا که يک گنگين روهيئ اسير و
 بنديگ انت. (۱۸) وهده جن آيا گيپت، زمينا دئوري دنت، دپي کپ و گج بيت،
 دنتان دَرُشيت و کُنث و هُشک بيت. من گوَن تئبي مريدان گوشت که اِشيئ جئا
 بکسيت، بله آيان در کرت نکرت.“ (۱۹) ايسايا گوشت: ”او بيباورين نسل و
 پدريچ! من تان کدينا گوَن شما بمانان و بسگان؟ چکا مني کړا بياريت!“ (۲۰) گړا
 بچکش اورت، بله انچش که جئے چم په ايسايا کپنت، بچکي پرتک و ژامبلينت
 و زمينا دئور دات. آ، ليث ورانا کپ و گج بوت. (۲۱) ايسايا چه آبيئ پتا جُست
 کرت: ”چنت وهده انت که اے دُول انت؟“ پتا پَسو دات: ”چه کسانيا. (۲۲) باز
 رندا، جن آيا په کُشگا آس و آيا دئور دنت. اگن تئبي دستا بوت کنت، ما بَرگ
 اين، مَدَت کن.“ (۲۳) ايسايا گوشت: ”اگن مني دستا بوت کنت؟ آ که باور کنت،
 په آيا هر چيز بوت کنت.“ (۲۴) بچکئ پتا هما دمانا کوگار کرت و گوشتي: ”منا
 باور انت، اگن مني باور نَزور انت، کُمک بکن تان پُرزورتر بيت.“ (۲۵) وهده

ايسايا ديست مهلوک چه هر نيټمگا تچان آييئو کړا پيدا کړا، چټي هگل دات و گوشتي: ”او کړ و لپين چن! اے بچکا يله دئو و پدا هچبر اشيئو جسم و جانا ميټر.“ (۲۶) کړا چن کرينزگه جت و بچکي ژامبليټ و يله دات. بچک مردگه دټولا کيت. بازيئو گوشگا ات که بچک مرگ. (۲۷) بله ايسايا آييئو دست گيت و پادي کرت. آپاد اتک و اوشتات. (۲۸) وهده ايسا لوگا رست، مريدان هلو تا چه آيا جست کرت: ”ما چيا اے بچکي چن گشت نکرت؟“ (۲۹) آيا پستو دات: ”اے دټولين چن، بے دوا کنگا در نئيانت.“

ايسائو مرکئو دومي پيشگوئي

(متا ۱۷: ۲۲-۲۳؛ لوقا ۴۳: ۹-۴۵)

(۳۰) ايسا و آييئو مريدان آ جاگه يله دات و چه جليلا گوشتنت، بله ايسايا نلوت گسه بزانتي که آ کجا انت، (۳۱) چيا که وتي مريداني تاليم دئو گلايش ات. گوشتي: ”انسائو چک دروهگ بيت و انچين مردمانی دستا دئوگ بيت که کشتي، بله سئو روچا رند، پدا زندگ بيت و جاہ جنت.“ (۳۲) بله مريد آييئو اے هبرا سرپد نبوتنت و چه آيا جست کنگش هم ترست.

مزي چي انت؟

(متا ۱۸: ۱-۵؛ لوقا ۴۶: ۹-۴۸)

(۳۳) پدا کپرناھوما اتکنت. وهده ايسا لوگا ات، چه مريدان جستي کرت: ”شما راها چه گوشگا اتيت؟“ (۳۴) بله آيان پستو ندات و بيتوار بوتنت چيا که راها، وتمانوت اے هبرا اتنت که ”بارين، مئو نياما سجھيناني مستر و کماش کئو انت.“ (۳۵) کړا ايسا نشت، دوازدهين مريدي لوتنت و گوشتي: ”آ کس که مستري لوتيت، بايد انت و تا چه سجھينان کستر بزانتي و سجھيناني هزمتکار بيت.“ (۳۶) کړا، يک گسانين چکي آياني نياما اوشتاريتي، بډا کرت و گوشتي: (۳۷) ”هرکس په مني ناما، گون وشواهگي اے دټولين چکي وتي گورا بداريت، بزان آيا منا داشتگ. هرکس منا بداريت، بزان هما آسماني پتي داشتگ که منا راهي داتگ.“

آ که مئے بدواه نه انت، گون ما انت

(لوقا ۹: ۴۹-۵۰)

۳۸ یوهنایا گون ایسایا گوشت: ”استادا! ما یک مردے دیست که گون تئی نامئے گرگا، چه مردمان پلیتین روه در کنت، بله ما آمکن و منه کرت، چیا که آ چه ما نه ات.“ ۳۹ ایسایا گوشت: ”نه، اے کارا مکنیت، چیا که هرگس گون منی ناما مؤجزه و اجکاییه کنت، آ وت پدا منا بد گوشت نکنت و ۴۰ آ که مئے بدواه نه انت گون ما انت. ۴۱ اگن کسے اے نامئے سئوبا شمارا تاسے آپ بدنت که شما مسیهیگ ایت، آلم بزانیٔ که آیا وتی مزر رسیٔ.

جکاس و هتائے بارئوا

(متا ۱۸: ۶-۱۰؛ لوقا ۱۷: ۱-۲)

۴۲ هرگس، چه اے کسانکیٔنان که منی سرا باورمند انت یگیا دیم په گناها ببارت، په آیا گهتر انت که جنتری تاءے آییٔ گردنا ببدنت و دریایا چگلی بدنیٔت. ۴۳ اگن تئی دستے ترا دیم په گناها ببارت، آیا بُر. چیا که گون دوین دستان دوزهنے دائمی آسا کیگئے بدلا، شرتر همش انت که گون یک دستے، نمیرانیٔ زندئے واهند بیٔ. ۴۴ ۴۵ اگن تئی پادے ترا دیم په گناها ببارت، آیا بُر. چیا که گون دوین پادان دوزها کیگئے بدلا، شرتر همش انت که گون یک پادے نمیرانیٔ زندئے واهند بیٔ. ۴۶ ۴۷ اگن تئی چمے ترا دیم په گناها ببارت، آیا در کن. چیا که گون دوین چمان دوزها کیگئے بدلا، شرتر همش انت که گون یک چمے هدائے بادشاهیا بیٔرئے، ۴۸ هما دوزه که اودا وروکین کرم هچبر نمرنت و آس هچبر سارت و ایرموش نبیٔت. ۴۹ چیا که هرگس چه آسا وادوک کنگ بیت. ۵۰ واد شر انت، بله اگن آییٔ تام گار بیٔت، شما چون آیا پدا وادوک کنیٔت. شما هم وتا وادوک و تامدار بکنیٔت و گون یکدگرا په سهل و ایمنی زند بگوازیٔنیت.

سور و سئونے بارئوا

۱) ایسا، چه اوډا در آتک و دیم په یهودیهه دَمگ و اُردننه کُورنه دومی پهناتا شت. اوډا، پدا مردمانی بازین رُبه آتک و آیینه کِرا مُچ بوت. آ، وتی هیل و آدنه سرا، مردمانی تالیم دئیگا گلایش بوت. ۲) لهتین پریسی آتک و په آیینه چکاسگا جُستش کرت: ”بارین، رئاو انت که مرد وتی جنه تلاک و سئون بدننه؟“ ۳) ایسایا پَسو دات: ”موسایا شمارا چه حکم کرتگ؟“ ۴) آیان پَسو دات: ”موسایا رزا داتگ که مرد په وتی جنه سئون دئیگا، تلاک نامه بنیسیست و آییا بگیشینیت.“ ۵) نون ایسایا گوشت: ”موسایا په شمئه سنگدلیه سوبا اے دُولا حکم داتگ. ۶) بله جهاننه جوژینگه وهدا، « هُدا یا انسان مردین و جنین اُډ کرتگ. ۷) « پمیشکا، مرد چه وتی پت و ماتا جتا و گوڼ وتی جنا هوږ و یکجاه بیت. ۸) « مرد و جن، یک جسم و جان بنت، « اے پیما، نون آ دو نه انت، یک جسم و جانے انت. ۹) پمیشکا، آ که هُدا یا یک کرتگ انت، انسان آیان جتا مکت. ۱۰) لوگا که شتنت، مریدان چه آییا اے بارئاو جُست کرت. ۱۱) گوشتی: ”کسه که وتی جنینه سئون و تلاکان دنت و گوڼ دگه جنینیا سور و سانگ کنت بزان که آ، گوڼ وتی نوکین جتا زنا کنگا انت. ۱۲) همه دُولا، اگن جنینه چه وتی مردا سئون بگیپت و گوڼ دگه مردیا سانگ و سور بکنت، آ هم زنا کنگا انت.“

ایسا و گسانین چک

۱۳) یک روچه، مردمان وتی گسانین چک، ایسائے کِرا آورتننت که وتی دستا آیانی سرا بُمشیت، بله مریدان نهر و هکل دانتنت. ۱۴) ایسایا که چُش دیست نارزا بوت و گوڼ مریدان گوشتی: ”چکان بلیت منی کِرا بیاینت، آیانی دیم مداریت، چیا که هُدا ی بادشاهی انچین مردمانیگ انت. ۱۵) شمارا راستین گوشتان، آ که هُدا ی بادشاهی چکانی پیما ممیت، هچبر اوډا پاد ایر کرت نکنت. ۱۶) رندا ایسایا چک وتی کُتا نندارینتنت، دستی پر مُشت و برکتی

داتنت.

زردارین ورنه و نمیرانین زند

(مَتَا ۱۹: ۳۰-۱۸: ۱۸؛ لوقا ۳۰-۱۸: ۱۸)

۱۷) وهده ایسایا وتی راه گیت و شت، یگ مردے تچانا آتک، کوڼدان کپت و جُستی کرت: ”او نیکیڼ استاد! من چوڼ بکنان که نمیرانین زندے واهند بیان؟“
۱۸) ایسایا گوشت: ”تئو منا ’نیکیڼ‘ په چه گوشتے؟ ابید چه هدایا، کس نیکی نه انت. ۱۹) هدائے هکمان هم تئو زائے: » هوڼ مکن، زنا مکن، دُزی مکن، دروگین شاهدی مدے، دگرے مالا مئور، وتی پت و ماتا اِرت بدے.“ ۲۰) مردا پَسَو دات: ”او استاد! هدائے اے هکم و پرمانان، من چه کسانیا کاربند کنگا آن.“ ۲۱) گُزا، ایسایا په مهرے آییئے نیمگا چارت و گوشتی: ”ترا انگت یگ کارے کنگی انت، برئو وتی سجهین مال و هستیا بها کن و زران گریب و نیزگارین مردمانی سرا بهر کن، اے پیما ترا آسمانی گنجے رسیت. گُزا بیا و منی رندگیریا بکن.“ ۲۲) چه اے هبرا، دیمی پژمرده، گمیگ و پریشان بوت و شت. چیا که آسیر و هزگارین مردے ات.

۲۳) ایسایا چارین نیمگان چارت و گوڼ وتی مریدان گوشتی: ”په مالدارین مردمان، هدائے بادشاهیا پاد ایر کنگ سک گران انت.“ ۲۴) آییئے مرید چه اے هبران هیران بوتنت. ایسایا پدا گوشت: ”او منی چکان! هدائے بادشاهیا پاد ایر کنگ، سک گران انت. ۲۵) چه سوچنئے دُمکا اُشترے گوزگ وه باز گران انت، بله هدائے بادشاهیا، زردارین مردمے رئوگ انگت گرانتر انت.“ ۲۶) مرید، گیشتر هیران بوتنت و گوڼ یکدومیا گوشتیش: ”گُزا کئے رکت کنت؟“ ۲۷) ایسایا پدا آ چارتنت و گوشتی: ”په انسانا نبوتنی انت، بله په هدایا چش نه انت، چیا که هدائے دستا هر چیز بوت کنت.“

۲۸) گُزا پترس گوشگا لگت: ”ما وتی هر چیز یله داتگ و تئی رندگیریا کنگا این.“ ۲۹) ایسایا پَسَو دات: ”باور کنیت، اگن کسپا په من و په منی وشین مستاگا وتی لوگ، برات و گهار، مات و پت، چک یا مال و دگار یله داتگ انت و

منی رَندگیری ای کرتگ، (۳۰) هُدا آیانی بدلا سَد برابر گیشتر دنت. همه جهانا،
 گون سکی و سورپانی همراهیا، لوگ، برات و گهار، مات، چک، مال و دگار آیی
 رسیت و آدگه جهانا هم ابدمانین زندی واهند بیت. (۳۱) بله بازیڼه که اولی
 انت، آهری بیت و بازیڼه که آهری انت، اولی بیت.

ایسائے مرکئے سیمی پیشگوئی

(مَتّا ۲۰:۱۷-۱۹؛ لوقا ۱۸:۳۱-۳۴)

(۳۲) ایسا پیسر و مرید آییئے رندا، اورشليمئے نیمگا رنوگا آنت. مرید، هیران
 و به مانگ آنت و آدگه همراهانی دلا، ترس و بیمے ودی بوتگات. ایسایا آ
 دوازدھین مرید کړیا برنت و گوشتی که گون آیی چے بیگی انت. (۳۳) ”نون ما
 اورشلیما رنوگا این، اودا انسانئے چکا گرت و مزین دینی پیشوا و شریته
 زانوگرانی دستا دینت. آییئے مرکئے هکما برنت و درکئومین مردمانی دستا
 دینتی. (۳۴) درکئومین مردم آییئے سرا ریشکند و مسکرا کنت، آییئے سر و دیم
 ته جنت، شلاک و هیزرائی جنت و کشتی، بله سئے روچا رند، آپدا زندگ بیت
 و جاه جنت.“

ناراهین واهگ

(مَتّا ۲۰:۲۰-۲۸)

(۳۵) زبديئے دوین چک اکوب و یوهنا، ایسائے کړا آتکت و گوشتش: ”او
 استاد! مئے واهگ اش انت آ چیرا که چه تئو انون لوئین، په ما بکنی.“ (۳۶) آیی
 پسو دات: ”چه لوئیت؟“ (۳۷) گوشتش: ”وهده تئی بادشاهی کیت، وتی
 پُرشوکتین دیوانا، چه ما یگیا وتی راستین و آدگرا چپین نیمگا بندارین.“ (۳۸)
 ایسایا پسو دات: ”شما زانیت چه لوگا ایت. بارین، شمارا اے توان هست، آ
 جاما که من نوش کنان بنوشیت و پاکشودیا که من کنان بکنیت؟“ (۳۹)
 گوشتش: ”جی هئو، اے کارا کرت کنین.“ ایسایا گوشت: ”دیمتر، شمارا اے جام
 نوشگی و اے پاکشودی هم کنگی انت، (۴۰) بله بزانیٔ که اے چه منی اجازتا در
 انت و گوشت نکنان کئے منی راستین و کئے چپین نیمگا ندیت. اے جاگه،

همایانیک انت که په آیان گیشینگ بوتگ انت. (۴۱) وهدے آدگه دهین مریدان
 اے هبر اشکت، آکوب و یوهنائے سرا زهر گپنت. (۴۲) گڑا، ایسایا سجھین مرید
 لوٹنت و گوشتی: ”شما زانیت، آ که درکئومانی هاکم زانگ بنت مردمانی سرا
 هاکمی کننت و کئومانی مستر چیردستانی سرا وتی اهتیارا کار بندنت. (۴۳) بله
 شما چش مکنیت، چه شما هرگس که مزی لوٹیت، باید انت سجھینانی هزمتکار
 بیت و (۴۴) چه شما هرگس که مستری لوٹیت، سجھینانی گستر و دزبوج بیت.
 (۴۵) همه ڈئولا، انسانے چک نیاتکگ که مردم آییے هزمتا بکننت، آتکگ که
 مردمانی هزمتا بکننت و گوئن وتی ساهے دئیگا، بازینیا برکینیت.“

کورین بارتیماووسے ذرهبکشی

(متا ۲۹:۲۰-۳۴؛ لوقا ۱۸:۳۵-۴۳)

(۴۶) گڑا، آریهائے شهرا آتکنت. وهدے ایسا گوئن وتی مرید و دگه بازین
 مردمانی همراهیا، چه آریهائیا در کپگا ات، راهے سرا، یک کورین پنڈوکے
 نشتگ ات که نامی بارتیماووس ات و تیماووسے چک ات. (۴۷) وهدے
 بارتیماووس سهیگ بوت، ایسا ناسری انت که چه همه راها گوزگا انت، گوانکی
 جت و گوشتی: ”ایسا، او داوود بادشاهے چک! ترا منی سرا بزگ بات.“ (۴۸)
 لهتینا هکل کنانا گوشت: ”بیتئوار بے!“ بله آیییا گیشتر کوگار کرت: ”او داوود
 بادشاهے چک! ترا منی سرا بزگ بات.“ (۴۹) ایسا اوشتات و گوشتی: ”تئوار
 کنیت.“ مردمان آکور تئوار کرت و گوشتش: ”دلا مزن کن! پاد آ، بیا که ترا تئوار
 کنگا انت.“ (۵۰) بارتیماووسا وتی کباه کرے دئور دات، کپی کرت و ایسائے گورا
 آتک. (۵۱) ایسایا جست کرت: ”چه لوٹے؟ من په تئو چه بکنان؟“ گوشتی: ”او
 استاد! من لوٹان که دوبر بگندان.“ (۵۲) ایسایا گوشت: ”برئو که تئی ایمانا ترا
 ذراه کرت.“ کور هما دمانا بینا بوت و ایسائے همراهیا رئوان بوت.

په ایسائے وشاتکا

(متا ۱:۲۱-۱۱؛ لوقا ۱۹:۲۸-۴۰؛ یوهنا ۱۲:۱۲-۱۹)

١ وهدے اورشليمے نزيگا، زيتونے کوھے دامنًا بئيت پاجی و بئيت انيائے
 ميتگان رستنت، گڑا ايسايا دو مريد رثوان دات و ٢ گوشتي: ”دیمی ميتگا
 برئويت. انچش که اوډا رسيټ، گرگين هرے گنديټ که بستگ. آگرگا انگت
 هچگس سوار نبوتگ. آيا بوجيت و ادا بياريت. ٣ اگن گسيا جُست کرت که
 ’شما چه کنگا ايت، بگوشيت که ’واجها اے گرگ پکار انت و پدا زوت پري
 تريټيت.“ ٤ گڑا دوين مريد شتنت و گرگے ديستش که دروازگے ديا
 بستگات. بوتکش. ٥ چه اوډا اوشتاتگين مردمان لهتينا جُست کرت: ”شما چه
 کنگا ايت؟ په چه اے گرگا بوجيت؟“ ٦ انچش که ايسايا سوچ داتگانت،
 آيان هما داب گوشت. گڑا، داتش. ٧ گرگش ايسائے کړا اورت و وتی شال و
 چادرش آيئے پُشتا اير کرتنت و ايسا سوار بوت. ٨ بازينيا ايسائے وشاتک
 کنگا، آيئے راهے سرا وتی شال و چادر چيرگيجان کرتنت. دگه بازينيا، چه
 مچکدگ و دگاران درچکانی ټال و تاک بُرت و راهے سرا اير کرت. ٩ ايسائے
 پيشرُمب و پدرُمبين مردم، کوکار کنانا گوشگا انتنت:
 ”هوشيانا،

مبارک بات هما که په هداوندے ناما کئيت!

١٠ شگر انت که مئے بُنيړک داوودے بادشاهی پدا برجاه دارگ بيت.

هوشيانا، بُرزين ارشا!

١١ گڑا ايسا اورشليما آتک و مزين پرستشگاها شت. اوډا، آيا پرستشگاهے
 چارين کُندانی هر چيز چارت. بله بيوهد ات، پميشکا گون وتی دوازدهين مريدان
 بئيت انيايا شت.

انجیرنے درچکے هُشک بئيگ

(متا ٢١:١٨-١٩)

١٢ دومی روچا، وهدے ايسا و آيئے مريد چه بئيت انيايا در کپتنت، راها

ایسا شدید بوت. (۱۳) آیا چه دورا انجیرئ درچکے دیست که تاکی سبز و بز آنتت. درچکے نزیگا شت تان بگندیت بارین بر انت یا نه. بله وهدے رست، آیدد چه تاکا دگه هچی ندیست، چیا که انجیرئ برئے موسم نه آت. (۱۴) گزا گون درچکا گوشتی: ”چه اد و رند، هچکس چه تئو برے مئورات.“ اے هبر مریدان اشکت.

چه مزین پرستشگاها سئوداگرانی در کنگ

(مټا ۲۱:۱۲-۱۷؛ لوکا ۱۹:۴۵-۴۸؛ یوهنا ۲:۱۳-۲۲)

(۱۵) انچش که اورشلیما سر بوتنت، ایسا مزین پرستشگاهئ پیشگاها شت و اودا سئوداگر و گراکانی گلینگ و در کنگا گلایش بوت. زر بدل کنوکین سرائپانی ئیبلې چپی کرتنت و کپوت بها کنوکانی کرسی و تهتگی دئور دانتت. (۱۶) مزین پرستشگاهئ پیشگاها، تاجرانا مالئ برگ و آرگی هم نه اشت. (۱۷) مردمی تالیم دانتت و گوشتی: ”زانا، هدا ئے کتابا نبیسگ نبوتگ: « منی لوگ سجھین کئومانی دوا و پرستشئے جاگه بییت،» بله شما دُربازارے کرتگ.“ (۱۸) وهدے مزین دینی پیشوا و شریتنے زانوگران اے هبر اشکت، آییئے کشگئے جهدش کرت. بله ترستش، چیا که سجھین مردم چه ایسائے تالیمان هییران و هبگه آنتت. (۱۹) بیگاه که بوت، ایسا و آییئے مرید چه شهرا در کیتنت.

انجیرئ درچکے ابرت

(مټا ۲۱:۲۰-۲۲)

(۲۰) دومی شها، راها هما انجیرئ درچکش دیست که نون چه بنا هُشک بوتگ آت. (۲۱) پترس، ایسائے پیسریگین هبرئے یاتا کیت و گوشتی: ”واجه! بچار، اے درچک که تئو بدزواپی کرت گیمرتگ.“ (۲۲) ایسایا پسئو دات: ”هدائے سرا باور کنیت، (۲۳) شمارا راستین گوشان، اگن کسپا ستک و باور بییت و اے کوها بگوشتیت: ”وتا چه ادا چست کن و دریائے تھا دئور بدئے“ و وتی گوشتگین هبرئے سرا دلا شک میاریت و باور بکنت، آ وهدی په آیا انچش بیت. (۲۴) پمیشکا شمارا گوشان، هرچه که وتی ذوایانی تھا لوئیت، باور کنیت که شمارا

رستگ و شمارا دئیگ بیت. (۲۵) هر وهدا که په دوايا اوشتیت، اگن شمارا گوڼ یځیا گلگه هست، وتی دوائے تها آيا بېکشیت تانکه شمئے آسمانی پت هم، شمئے گناه و میاران بېکشیت. (۲۶) بله اگن شما مېکشیت، شمئے آسمانی پت هم شمئے گناه و میاران بېکشیت.

ایسائے واک و اِهتیار

(مَتّا ۲۱:۲۳-۲۷؛ لوقا ۲۰:۱-۸)

(۲۷) ایسا و آیئے مرید، پدا اورشلیما آتکنت. انچش که ایسا مزین پرستشگاهئے پیشگاهام گام جنگا ات، مزین دینی پیشوا، شریته زانوگر و کثومئے کماش آیئے کرا آتکنت. (۲۸) جُستش کرت: ”تو گوڼ کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنئے؟ کُیا ترا اے کارانی کنگئے اِهتیار داتگ؟“ (۲۹) ایسایا پَسُو دات و گوشت: ”منا هم چه شما جُستے هست، منی پَسُوا بدئییت، تان من هم شمارا بگوشتان که گوڼ کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنان. (۳۰) یهیا یا پاکشودی دئیگئے اِهتیار، چه آسمانا رستگ ات یا چه انسانئے نیمگا؟ پَسُو بدئییت!“ (۳۱) آیان و تمان و تا شور و سلاه کرت و گوشتش: ”اگن بگوشتین چه آسمانا ات، گرا گوشت: ’په چه آیئے سرا ایمانو نیاورت؟‘ (۳۲) اگن بگوشتین چه انسانئے نیمگا ات...؟“ اے هبرش دیمنا نبرت چیا که آیان چه مردمان تُرست، په اے هاترا که مردم یهیا یا برهکین نبیے حساب کنگا اتنت. (۳۳) پمیشکا پَسُو دات: ”ما زانین.“ ایسایا گوشت: ”گرا من هم شمارا نگوشتان که گوڼ کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنان.“

بدین باگیانانی مسال

(مَتّا ۲۱:۳۳-۴۶؛ لوقا ۲۰:۹-۱۹)

(۱) ایسایا، رندا گوڼ مسال و درور وتی هبر گوڼ آیان بُنگیچ کرت و گوشتی: ”مردیا انگوری باگے اڈ کرت. آیئے چپ و چاگردا پل و پسیلی بست، په انگورانی شیرگئے گرگا گل و کُمبے جوڑی کرت و په نگهپانیا یک بُرجے هم بستی. رندا باگی په کُندهکاری و زمان لهتین باگیانئے دستا دات و وت سپریا شت. (۲)

وهدے انگورئے مؤسم بوت، آييا هزمتكارے زمان زورپښ باگپانانې كړا راه دات
 تان چه باگا كمے نېبگ بياريت، (۳) بله باگپانان اے هزمتكار لټ و كټ كرت و
 گون هورك و هاليگين دستان پر ترينت. (۴) گړا، هداېندا دگه هزمتكارے ديم
 دات. آيان، آيئے سر هم پرؤشت و بے اړت كرت. (۵) پدا دگه هزمتكارے رنوانې
 دات و باگپانان آهم جت و كشت. همے ډولا، آييا دگه بازين هزمتكارے راه دات،
 بله باگپانان لهتين جت و لهتين كشت. (۶) نون په راه دئيگا آيئے كړا يك كسے
 پشت كپتگات، آيئے دوستين مردين چك ات. گډسرا، وتي هما چكي رنوان دات،
 هئيالي كرت بلكين آيئے روا بدارنت. (۷) بله باگپانان وت مان وتا گوشت: 'باگے
 ميراس دار همش انت، بيايت اشيا هم كشين، تانكه ملك و ميراس مے بنت.'
 (۸) گړا گپت و كشتش و جونش چه باگا ډن، دنور دات. (۹) ايسايا جست
 كرت: "نون شمے گمانا باگے هداېند چه كنت؟ آكئيت، باگپانان كشتيت و باگا
 دگه باگپانانې دستا دنت. (۱۰) زانا، شما پاكين كتابا نوانتگ:

« آسنگ كه بان بندين استايان » « پسند نكرت و نژرت »

« هما سڼگ، بڼهشت » « بوت. »

(۱۱) « اے هداوندے كار انت و »

« مے چمان آجب انت. »

(۱۲) نون آيان لوټ ايسايا دزگير بكننت، چيا كه زانتش ايسايا اے مسال
 هماياني بارنوا اورتگ، بله چه مردمان ترستش. گړا ايسايش اشت و شتنت.

مالياتے بارنوا

(متا ۲۲:۱۵-۲۲؛ لوكا ۲۰:۲۰-۲۶)

(۱۳) رندا، آيان لهتين پريسي و هيرودي ايسائے كړا رنوان دات تان آييا چه
 آيئے جندے هبران مان بگيشيننت. (۱۴) نون آتك و جستش كرت: او استاد! ما
 زانين كه تئو تچك و راستين مردمے اے و هرچه گوشے په راستيا گوشے و

هچكسيئې نيمگا نگرئې، چيا كه سجهينان په يک چميا چارئې و گون راستي و دلستكي هدايې راها سوچ دئې. بارين، رومئې بادشاه كئيسرا، سُنګ و ماليات دئېگ رنوا انت يا نه؟ ما آيا ماليات بدئيي يا مدئيي؟ (۱۵) ايسايا آياني اے دوتل و دويوستي زانت و گوشتي: ”چيا منا چكاسگا ايت؟ يک دينارے بياريت تان بچاران.“ (۱۶) آيان دينارے اورت. جُستي كرت: ”اشيئې سرا كئيي نام و نكش پر انت؟“ آيان پَسُو دات: ”كئيسرئې.“ (۱۷) نون ايسايا گوشت: ”گزا كئيسرئيگا كئيسرا بدئييت و هدايگا هدايا بدئييت.“ چه اے پَسُو، آهييران و هبگه منتنت.

آهرت و سانګ و سور

(مټا ۲۲:۲۲-۳۳؛ لوكا ۲۷:۲۰-۴۰)

(۱۹-۱۸) رندا، لهتيي سدوكي، كه آهرتئې نمؤك انت، ايسائې كرا اتك و جُستش كرت: ”او استاد! موسايا په ما نبشتگ: «اګن كسيئې سور كرتگين براتے بے چكا بمریت و جنوزامي زندگ ببیت، گزا آيئې برات بايد انت گون آ جنوزاما سور بكنت تانكه چك و رند و راهے په وتي براتا بليت.» (۲۰) اے دئولا، هيت برات انتت. اولي براتا جنے گيت و بے چكا مُرت، (۲۱) گزا دومي براتا گون آ جنوزاما سور كرت، بله آ هم بے چكا مُرت. سيمي برات هم، همے دئولا. (۲۲) چه هيتيي براتان هچكسا په وت رند و راهے نه اِشت. گدسرا، آ جنين هم مُرت. (۲۳) نون تئو بگوش، آهرتئې روچا اے جنين كجام براتيگ بيت؟ چيا كه هر هيتيي براتان باريگ باريگا گون آيا سور كرتگات.“ (۲۴) ايسايا گوشت: ”شما گمراه نه ايت؟ پرچا كه نه چه پاكين كتابان چيزے سركچ وريت و نه هداي واك و زورا سريد بيت.“ (۲۵) مُردگ كه جاه جننت، نه سور كننت و نه سور دئېگ بنت، آسماني پريشتگاني دئولا بنت. (۲۶) مُردگاني پدا زندگ بيگ و جاه جنگے بارنوا، زانا شما موسائې كتابا بن گپنگين دؤلكئې كسه نوانتگ، كه هدايا گون موسايا چؤن هبر كرت؟ «من آن، ابراهيمئې هدا، اساكئې هدا و آكوبئې هدا.» (۲۷) بزآن آ، مُردگاني هدا نه انت، زندگيناني هدا انت. شما باز رد وارتگ.“

مسترين هُكم

۲۸ چه شَرِيتے زانوگران يگے، آيانی اے هبران گوښ دارگا ات و آيا مارت
که ايسا شَرِ پَسُو دئِگا انت، نَزِیگا آتک و جُستی کرت: ”شَرِيتے مسترین هُکم
کجام انت؟“ ۲۹ ايسايا پَسُو دات: ”شَرِيتے مسترین هُکم اِس انت: <char style="qt
انت، <char/> ۳۰ « وتی هُداوندین هُدايا، په دل، گوښ سَجّهین جان و ساه،
گوښ سَجّهین پهم و پگر و گوښ سَجّهین وس و واکا دُوست بدار. « ۳۱ دومی
هُکم اِس انت: « گوښ وتی همساهگا وتی جندے پئِما مهر بکن. « چه اے
دوینان، دگه مسترین هُکم نیست. « ۳۲ گُرا، شَرِيتے زانوگرا گوشت: ”او استاد!
تئو سک راست و شَرِ گوشت، په راستی که هُدا يگے و اَبید چه آيا، هُداے
نیست. ۳۳ آيا په دل، گوښ سَجّهین پهم و پگر و سَرجمین وس و واکا دُوست
دارگ و همساهگا وتی جندے پئِما مهر کنگ چه سَجّهین هئیراتیین سوچگی
تُهپه و سَجّهین کُربانیگان شرتر انت. « ۳۴ وهده ايسايا دیست آيا داناین
پَسُو دات، گوشتی: ”تئو چه هُداے بادشاهیا دور نه اے. “ چه اد و رند، هچگسا
دل نکرت چه ايسايا چیرے جُست بکنت.

مَسِیه کئی چک انت؟

۳۵ وهده ايسايا، مزین پرستشگاها تالیم دات، جُستی کرت که ”شَرِيتے
زانوگر چه پئِما گوشت مَسِیه داوود بادشاهے چک انت؟ ۳۶ داوودا وت چه
هُداے پاکین روھے شُبِین و اِلهاما گوشتگ:

« هُداوندا گوښ منی هُداوندا » « گوشت »

« منی راستین نیمگا بنند »

« تان هما وهدا که تئیی دژمنان تئیی پادانی چیرا دئور بدئیان. «

۳۷ اگن داوودے جند، مَسِیها وتی هُداوند گوشت، گُرا آ چوښ داوودے چک

بوت کنت؟“ مردمانی مچیا گون وشى و شادهى، ايسائى هبر گوش داشت.

ايسا شريتئى زانوگران پاشک کنت

(متا ۲۳:۱-۳۶؛ لوقا ۲۰:۴۵-۴۷)

۳۸ پدا، ايسايا وتى تاليمانى تها گوشت: “چه شريتئى زانوگران هزار بيت که آيان، دراجين جامگ و کباه گورا کنگ دوست بيت و بازارانى تر و گردا، چه مردمان وشاتک و درهبات لوئنت. ۳۹ گنيسهاني شرترين جاهان گچين کنت و مهمانيان، اولى ردئى نندگش پسند انت. ۴۰ جنوزامانى لوگان گون مالواريا برنت و په پيش دارگا وتى دوا و سنایان دراجکش کنت. اشان سکتريين سزا و پدمز رسيت.”

جنوزاميئى پاکوندى هئيرات

(لوقا ۲۱:۱-۴)

۴۱ ايسا، مزنين پرستشگاهئى هئيراتانى پيتيئى ديم په ديما نشتگات و هما مردمان چارگا ات که اے پيتيا زرش دئور دات. چه زرداران بازينيا، زيادهين زره اير کرت. ۴۲ گزا، گريب و بيوسين جنوزامه اتک و دو پئيسه اي پيتيا مان کرت. ۴۳ نون ايسايا مريد وتى کرا لوئنت و گوشتي: “شمارا راستين گوشان، اے بيوسين جنوزاما چه آسجهينان گيشتر زر پيتيا مان کرت. ۴۴ چيا که آدگران چه وتى گيشين مالا چيزکے دات، بله اے جنوزاما، گون وتى نيزگاري و گريبيا، هرچه که آيا هستات داتي، بزان وتى سجهين بنمال.”

ايوکين زمانگئى بارئوا ايسائى پيشگوئي

(متا ۲۴:۱-۱۴؛ لوقا ۲۱:۵-۱۹)

۱ وهدے ايسا چه مزنين پرستشگاهها در آيگا ات، چه مريدان يکيا گون آيا گوشت: “او استاد! بچار چونين دئولدارين سنگ و دؤک انت و چونين شوکين لوگ و مارى انت.” ۲ ايسايا پسئو دات: “اے دئولدارين لوگ و ماريان گندئى؟

چه اِشان يک سِنګه هم دومى سِنګه سِرا نمانيت، سَجَّهِنانَ پُرؤشنت و کروجنت.

٣ وهدے ايسا مزين پرستشگاهے ديم په ديم زئيتونے کوھے سِرا نشتگات، پترس، آکوب، يوهنا و اندرياس آيے کرا آتکنت و په هلوت و اهوته جستش کرت: ٤ ”مارا بگوش، بارين، اے پرشت و پرؤش کدين بيت و اشيے نزيک بئيگے نشانی چه انت؟“ ٥ ايسايا هبر بنگيچ کرت و گوشتنت: ”هزار بيت، گسے شمارا گمراه مکت. ٦ بازینے منی ناما کئيت و گوشيت: ’من هما آن‘ و بازینيا گمراه کنت. ٧ وهدے جنگانی کوگارا اِشکنيت و آيانی هال و هبر شمے گوشان کپيت، مثرسيت و پریشان مبيت. اَلَم اے دئولا بيت، بله انگت هلاسيے وهد نثياتکگ. ٨ يک کئومے دگه کئوميے سِرا و يک هکومتے دگه هکومتیے سِرا پاد کئيت. بازین ملک و جاگهان زمين چنڈ بيت و گهت کپيت. اے، تهنه زنک و زايگے دردانی پندات انت.

٩ هزار بيت! شمارا هکديوانانی ديم پيش کنت، کنيسهانی تها جنت و په منيگی، هاکم و بادشاهانی ديم اوشتاريننت. گزا شمارا شرين موھے رسيت که په من گواهی بدئييت. ١٠ بله پيسرا بايد انت که منی وشين مستاک په سَجَّهِن کئومان جار جنگ ببيت. ١١ هروهد که شمارا گرنت و هکديوانان برنت، چه پيشا پریشان مبيت که ’ما چه بگوشين‘ آ وهدا، هر چيزے که شمارا سوچ دئيگ بيت، همایيا بگوشيت. چيا که گوشوک شما نه ايت، هدائے پاکين روھ انت. ١٢ برات وتی براتا دروھيت و کوشارينيت و پت وتی چکا، چک چه وتی پت و ماتا ياگی بنت و آيان کوشاريننت. ١٣ سَجَّهِن مردم، په منی ناميگی چه شما نپرت کنت. بله هما که تان آهرا سکیان سگيت، آرکيت.

ترسناکين وهد و جاور

(متا ٢٤:١٥-٢٨؛ لوکا ٢١:٢٠-٢٤)

١٤ وهدے شما آ پليت و بيران کنوکين بزناکا، هما جاگها گنديت که آيے جاگه نه انت، ”وانوک بزانت و شر سريد ببيت، ”هما که يهوديها انت ديم په

کډهان بتچنت. (۱۵) آ که بان و بادگیرئ سر اِنت په چیزئ زورگا جَها اير
 مکپيت و لوگا مرئوت و (۱۶) آ که ډگارانی سرا کشت و کشارا اِنت، وتی کباهئ
 زورگا پر مټريت. (۱۷) آ روچان، ايسوز په لاپړ و چک ماتين جنينان. (۱۸) دوا
 بکنيټ که اے چیز زمستانا مبيت. (۱۹) چيا که هما روچان، انچين سگي و
 سورپه کپيت که آيئ مسال، چه هما روچا که هدايا جهان جوړيننگ تان اے
 وهدا نياتکگ و هچبر هم نئيټ. (۲۰) اگن هداوندا آ سگيانی روچ کمتر
 مکرئيننت، هچ مردمے نرگتگ اټ. بله په وتی گچين کرتگينانی هاترا، آ روچی
 کمتر کرتگ اټ. (۲۱) آ وهدا، اگن گسے شمارا بگوشيت: 'بچار، مسيه ادا اِنت' يا
 'بچار، اودا اِنت' باور مکنيټ. (۲۲) چيا که دروگين مسيه و دروگين نبی جاه
 جنت و نشانی و اچگایي پيش دارنت. وتی سجھين زورا جنت که گچين
 کرتگينان هم گمراه بکننت. (۲۳) نون شر هوش و سار کنيټ، چيا که اے سجھين
 جاورانی بئگا پيسر من شمارا هال داتگ.

ايسائے پر ترگ

(متا ۲۴:۲۳-۴۴؛ لوقا ۲۵:۲۱-۳۸)

(۲۴) آ روچان، چه اے سگي و سوريان و رند، روچ تهار بيت، ماه ندرپشيت و
 ماهکانی نبيت، (۲۵) استار هم چه آسمانا کپنت و آسمانی زور و واک لرزينگ
 بنت. (۲۶) آ وهدا، مردم انسانے چکا گندنت، که گوڼ مزين واک و توان و شان و
 شوکتے چه جمبرانی نياما کنيټ. (۲۷) گزا پريشتگان راه دنت و چه چارين
 گواتان، بزان چه زمينے هند و دماگان تان آسمانے گډي مرز و سيمسران، وتی
 گچين کرتگين مردمان يکجاء کنت.

(۲۸) نون چه انجیرئ درچکا درس و سبک بگريټ. انچش که آيئے ټال نرم
 بنت و تاک ټرگنت، گزا زانپت که گرماگے موسم نزيک اِنت. (۲۹) همه ډنولا،
 وهده اے چيزان گنديټ، وټ زانپت که منی آيگے وهده نزيک اِنت و دروازگے
 دپا رستگان. (۳۰) شمارا راستين گوشان، تان اے سجھين جاور مياينت اے نسل

و پدريچ هلاس نيت. (۳۱) زمين و آسمان گار بنت، بله مني هبر هچبر گار و زيان
نبت. (۳۲) هچكس زانت كه آ روچ و آ ساهت كدين رسيت، نه آسمانئ پریشته
زانت و نه چك، پت زانت و بس.

(۳۳) تيار و هژار بيت! چيا كه زانيت آ وهد و دمان كدين كيت. (۳۴) مني پر
ترگئ مسال، همئ دئولا انت كه مرده دور و ذراجين سپريا برئوت، ركست
كنگئ وهدا، سجهين هزمتكاراني كار و باران سر و سوچ بكت و نگهپانا هكم
بدنت: 'سار و هژار بئ!' (۳۵) شما زانيت كه لوگئ هداوند كجام روچ و چه وهدا
كيت؛ بېگاها، شپنېما، بامگواها يا سباھئ وهدا؟ پميشكا سار و هژار بيت. (۳۶)
چش مبيت كه هداوند اناگت بيئت و بگنديت كه شما واب ايت. (۳۷) انچش كه
من شمارا گوشگا آن، سجهينان گوشان: هژار بيت!

ايسائے كنگئ پندل و سازش

(متا ۱: ۲۶-۵؛ لوكا ۲۲: ۱-۲؛ يوهنا ۱۱: ۴۵-۵۴)

(۱) سرگوز و بېهميرين نكنئ ائيدا دو روچ پشت كپتگات، مزين ديني
پيشوا و شريتئ زانوگر، راه و نيمونئ شوهاز كنگا اتنت تان گون ريك و پندل،
ايسايا بگرت و بكوشاريننت. (۲) بله گوشتش: "ائيدئ روچان نه، چش مبيت
كه مردم آشوپ بكننت."

جينئ ايسايا اتر مشيت

(متا ۲۶: ۶-۱۳؛ يوهنا ۱۲: ۱-۸)

(۳) ايسا، بئيت انيايا هما شمونئ لوگا مهمان ات كه چه جزامئ نادراھيا ذراه
بوتگات. همودا، يك جينئ گون سنگ مرمين اتردانيا ايسائے گورا آتك، اتردانا
سُمبلئ گهتر و گران بھائين اتر مان ات. آيا اتردان پچ كرت و اتر، ايسائے سرا
چندنت. (۴) اودا، لهتين نشتگين مردم چه اے كارا وتي دلا نئوش بوت و
گوشتش: "چيا اے اتر زئوال كنگ بوت؟" (۵) اے اتر، چه سئ سَد دينارا گيشتر
بها بوتگات و زر، گريب و نيزگاران دئيگ بوتگاتنت. "پميشكا، نون آ جينا

مټيارېگ کنگا آنت. ٦ بله ايسايا گوشت: ”بليټي، شما په چۀ اِشيا رنجينگا ايت؟ اۀ جنينا گون من نيکيۀ کرتگ. ٧ گريب و نيزگار، مدام شمئۀ کړا آنت و شما هروهد که بلوټيت گون آيان نيکيۀ کرت کنيټ، بله من هروهد گون شما گون نه آن. ٨ اِشيا په مني کبر کنگئۀ تئياريا، وتي هزمت سرجم کرت و مني سرا اتر چنډت. ٩ شمارا راستين گوشان، سجهين دنيايا، هر کُنډۀ که مني وشين مستاک جار جنگ بيت، اۀ جنين و اِشيۀ کار هم يات کنگ بيت.“

يهودا ايسايا دروهيت

(متا ٢٦:١٤-١٦؛ لوکا ٢٢:٣-٦)

١٠ يهودا اسکريوتي، که چه ايسائۀ دوازهين مريدان يگۀ آت، مزين ديني پيشوايانی کړا شت تانکه ايسايا بدروهيت و آيانی دستا بدنت. ١١ آ چه يهودائۀ هبرئۀ اشکنګا باز وش بوتنت و لبزش کرت آيا چيزۀ زر بدئنت. نون، يهودا گوم و گيگين وهد و موهينۀ شوهازا آت که ايسايا آيانی دستا بدنت.

سرگوزئۀ ائيدئۀ تئيارى

(متا ٢٦:١٧-٣٠؛ لوکا ٢٢:٧-٢٣)

١٢ بيهميرين ننگئۀ ائيدئۀ اولی روچا که گورانډئۀ کربانيگ کنگئۀ روچ آت، مريدان چه ايسايا جست کرت: ”چه لوئئۀ، سرگوزئۀ ائيدئۀ شامئۀ تئياريا کجا بکين که تئو بورئۀ اى؟“ ١٣ گړا، ايسايا چه مريدان دو کس ديم دات و گوشتي: ”شهر ابرئويت، اوډا مردۀ گنديټ که آبي کونزگۀ گون انتی، آبيئۀ پُشتا رئوان بيت. ١٤ هما لوگا که آ رئوت، شما هم برئويت و لوگئۀ واهندا بگوشيت: ’استاد جست کنت: مهمانهانۀ کجا انت که من گون وتي مريدان سرگوزئۀ شاما هموډا بوران؟‘ ١٥ آ مرد، شمارا وتي لوگئۀ سربرا، پراهين بان و ديوانجاهۀ پيش داريت که اوډا هر چيز هست و تئيار انت، شامئۀ تئياريا هموډا بکنيټ.“ ١٦ دوين مريد شت و شهر رستنت. اوډا، آيان هر چيز هما پئما ديست که ايسايا گوشتگ آت. سرگوزئۀ شامش هموډا تئيار کرت.

(۱۷) بېگه که بوت، ایسا گون دوازهین مريدان همودا آتک. (۱۸) وهدے
 پرزونگے سرا نشتگ آنت و شام ورگا آنت، گوشتی: ”باور کنیت، چه شما یگے
 که انون گون من نشتگ و شام ورگا انت، منا دروھیت و درمنانی دستا دنت.“
 (۱۹) مريد پريشان و دلپرکه بوتنت و باريگ باريگا جستش کرت: ”واجه! من وه
 نه آن، نه؟“ (۲۰) ایسايا پسو دات: ”چه شما دوازهینان یگے، هما که انون گون
 من همکاسگ انت.“ (۲۱) چيا که هما دولا که نبیسگ بوتگ، انسانے چک چه اے
 دنيايا رنوگی انت، بله بزن و آپسوز په همایيا که انسانے چکا دروھیت. په آيا
 شرتر ات که هچبر چه ماتا پيدا مېوتین.

گډی شام

(۲۲) وهدے شام ورگا آنت، ایسايا نگے زرت، شگری گیت، چنډ چنډ کرت و
 مريدانا داتی. گوشتی: ”بزوریت! اے منی جسم انت.“ (۲۳) پدا جامے زرتی،
 هدائے شگری گیت، مريدانا داتی و سجھینان چه آ جاما نوشت. (۲۴) نون
 گوشتی: ”اے منی نوکین اهد و کرارے هوں انت که په بازینیا ریچگ بیت. (۲۵)
 شمارا راستین گوشان، نون دگه برے انگورے دهل و سمرا ننوشان تان هما روچا
 که هدائے بادشاهیا پدا بنوشانی.“ (۲۶) هدائے سپت و سنایا رند، دیم په زیتونے
 کوها راه گپنت.

پترسے انکارے پیشگوئی

(متا ۲۶:۳۱-۳۵؛ لوقا ۲۲:۳۱-۳۴؛ یوهنا ۱۳:۳۶-۳۸)

(۲۷) ایسايا گون مريدان گوشت: ”شما سجھین نکل وریت و منا یله کنیت.
 چيا که نبیسگ بوتگ: « من شپانکا جنان و پس شنگ و شانگ بنت. » (۲۸) بله
 زندگ بئیک و جاه جنگا رند، چه شما پیسر جلیلا رنوان. (۲۹) پترسا درایت:
 ”اگن سجھین نکل بورنت و ترا یله بدینت، من هچبر نکل نوران.“ (۳۰) ایسايا
 گوشت: ”ترا راستین گوشان، همه مروچی، هو انشپی، تنو، تبی جند، چه
 کروسے دومی بانگا پیسر، منی پجاه آرگا سے رندا انکار کنے.“ (۳۱) پترسا په

دلجمی گوشت: ”اګن ګوڼ تئو منی سر هم برئوت، چه تئیی پَجَاه آرگا هچبر
نَبَجَان.“ اے دګه سَجْهین مریدان هم اُنچش گوشت.

ایسائے دوا

(مَتَا ۲۶:۳۶-۳۹؛ لوقا ۲۲:۳۹-۴۶)

۳۲ ایسا و آییئے مرید، چثسیمانی نامین جاګھیا شتنت. ګوڼ آیان گوشتی:
”همدا بداریت، من رئوان و دوا کنان.“ ۳۳ پترس، اکوب و یوهنایی وتی همراه
کرتنت. اناګت، یک مزنین اندوه و بیتاهیریے آییئے جسم و جانا نشت. ۳۴ ګوڼ
آیان گوشتی: ”سک پریشان آن، ګم و اندوهان منا مرکيګ کرتګ، شما ادا بداریت،
مئوپسیت و آګه و هُزار بیت.“ ۳۵ چه اوډا کمے دیمتر شت، دیم په چیر کیت و
دوا کنان گوشتی: ”او منی پت! اګن بوت کنت، اے سکین ساهتا چه منی سرا
بُگلین.“ ۳۶ پدا گوشتی: ”ابا، او منی پت! تئیی دستا هر چیز بوت کنت، اے
سکيانی جام و پیالها چه من دور کن و بُگلین. بله آ دئولا نه که من لوثان، هما
دئولا که تئو لوثئے.“ ۳۷ وهده ایسا پر ترْت، دیستی که آ واب انت. ګرا ګوڼ
شَمون پترسا گوشتی: ”شَمون! واب ائے؟ نبوت یک ساهتے هم آګه بمانئے؟“ ۳۸
هُزار بیت و دوا کنیت تانکه آزمائش و چکاسا مکپیئت. روہ، تئیار و مُرادِیګ انت،
بله جسم نِزور و ناتوان.“ ۳۹ یک برے پدا په دوا کنگا شت و هما دواپی کرت.
۴۰ وهده پر ترْت، دیستی پدا واب انت. آیانی چم رُهیژګ و وابینگ انت و
نزانتش آییآ چه پَسئو بدئینت. ۴۱ سئیمی رندا، پدا مریدانی کِرا آتک و گوشتی:
”انګت هم وپتګ و آرام کنگا ایت؟ بس انت! آ وهده و ساهت رستګ. نون انسانئے
چک دروهګ و گنھکارانی دستا دئیګ بیت. ۴۲ پدا آیت برئوین! آ که منا
دروھیت، پیداک انت.“

ایسائے دزگیر کنگ

(مَتَا ۲۶:۴۷-۵۶؛ لوقا ۲۲:۴۷-۵۳؛ یوهنا ۱۸:۳-۱۲)

۴۳ ایسا انګت هبرا ات که چه دوازدھین مریدان یګے، بزان یهودا، آتک و
رست. آییآ رُمبے مردم همراه ات که زهم و لئش ګوڼ ات. اے رُمب، چه مزنین

دینی پیښوا، شَرِیتَئے زانوگر و کئومئے کماشانی نیمگا راه دئیگ بوتگ آت. (۴۴)
یهودایا آیانا اے نشانی داتگ آت: ”هماییا که من چکان، ایسا هما انت. اییا دزگیر
کنیت و گون مهر و مَهمین نگهپانیے بریت.“

(۴۵) گرا، یهودا تچکاتچک ایسائے کرا آتک و گوشتی: ”او استاد! رندا،
ایسایي چکت. (۴۶) یهودائے همراهان ایسا گیت و دزگیر کرت. (۴۷) چه ایسائے
همراهان یکیا وتی زهم گشت و مسترین دینی پیښوائے نئوکرئے سرا اُرش برت
و آییئے گوشتی سست. (۴۸) ایسایا گون هما مردمان که آییئے دزگیر کنگا
آتکگ آنت، گوشت: ”زانا، من یاگی و رهزنی آن که گون زهم و لئان په منی گرگا
آتکگیت؟ (۴۹) من هر روچ، شمئے دیما مزین پرستشگاها تالیم داتگ و شما منا
نگیتگ. بله پاکین کتابانی هبر باید انت سرجم ببت.“ (۵۰) آ وهدی، مریدان آ یله
دات و جستنت. (۵۱) ورنای که لیلمین جامگے گورا آتی و بس، ایسائے رندا گون
کپت، آش هم گیت. (۵۲) بله دزگیر کنگے وهدا، آییئے جامگ لکشت و آ جاندرآ
تتک.

ایسا، سروکانی دیوانا

(متا ۲۶:۵۷-۶۸؛ لوقا ۲۲:۵۴-۵۵، ۶۳-۷۱؛ یوهنا ۱۸:۱۳-۱۴، ۱۹-۲۴)

(۵۳) ایسائے دزگیر کنوکان، ایسا زرت و مسترین دینی پیښوائے کرا برت،
همودا اے دگه مزین دینی پیښوا، کئومئے کماش و شَرِیتَئے زانوگر مچ آنت. (۵۴)
پئرس هم دور دورا ایسائے رندا رئوان آت، مسترین دینی پیښوائے لوگئے
پیشگاها پُترت و گون هزمتکاران آسئے کرا نشت و دستانی تاپگا لگت. (۵۵)
مزین دینی پیښوا و سروکانی دیوانئے سجهین باسک، په ایسائے مرکئے سزا
دئیگا شاهدیئے شوهازا آنت، بله شاهد نیست آت. (۵۶) بازیڼیا، دروگین شاهدی
دات، بله آیانی هبر گون یکدومیا یک و همدپ نه اتنت. (۵۷) دگه لهتین، په
دروگین شاهدی دئیگا پاد آتک و گوشتش: (۵۸) ”ما ایشکتگ که اے مردا گوشتگ:
'من انسانئے اڈ کرتگین اے مزین پرستشگاها کروجان و پریشان و سئے روچئے
تھا یگے بندان که انسانئے جوړینتگین نبیت.“ (۵۹) بله آ شاهدانی هبر هم یک

ڏٺولا نه اتنت. (۶۰) مسترین دینی پيشوا پاد آتک و سجهينانی ديما چه ايسايا
جستی کرت: ”تئی بارئوا چوئين شاهدي ديگا انت؟ اِشانی هچ پَسَوَ ندئيے؟“
(۶۱) بله ايسا بيتنوار آت و هچ پَسَوَ نداتی. مسترین دینی پيشوا پدا چه ايسا
جست کرت و گوشتی: ”تئو هما مسيه، مَزَن شانی هُدايے چک ائے؟!“ (۶۲) ايسايا
پَسَوَ دات: » «من هما آن،» شما يک روچے گندیت که انسانے چک، زوراوريں
هُدايے راستين نيماگ نشتگ. چه آسمانے جمرانی تها هم کئیت. (۶۳) مسترین
دینی پيشوا پدا وتی گورے جامگ ږرت و گوشتی: ”انگت هم مارا شاهد پکار
انت؟“ (۶۴) شما وت اشيے کپر اِشکت. نون شمے شئور و سلاه چه انت؟“
سجهينان درآنت: ”اِشيے سزا مَرک انت.“ (۶۵) چه آيان لهتينا، ايسايے دپ و
ديمان تُک جت، آييے چمَش بستنت، مُشت و شَهَماتِش جت و گوشتِش: ”نون
پئيگمري کن!“ سپاهيگان، آگپت و گوَن لَت و شَهَماتان مان بست.

پترُسے انکار

(مَتّا ۲۶: ۶۹-۷۵؛ لوقا ۲۲: ۵۶-۶۲؛ يوهَنّا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۲۵-۲۷)

(۶۶) آ وهدا که پترُس، جَها، پيشگاهان نشتگ آت، چه مسترین دینی پيشوائے
مؤلدان يکے آتک. (۶۷) پترُسي ديست که آسے ديما نشتگ و وتا گرم کنگا انت.
آييے نيماگ رُگورگو چارت و گوشتی: ”تئو هم ايسا ناسريے همراه بوتگئے!“ (۶۸)
بله آيا نمَت و گوشتی: ”نه، مَن نزانان و سرپَدَ نَبان که تئو چه گوَشگا ائے.“
گوَن اے هبرا، ديَم په دروازگا رهاگ بوت. همه دمانا کروسا بانگ دات. (۶۹) آ
مؤلدا يک برے پدا پترُس ديست و گوَن آيان که اوډا اوشتاتگ آنت، گوشتی:
”اے مرد هم چه همایان انت!“ (۷۰) بله پترُسا پدا نمَت. کمے رَندترا، آ که اوډا
اوشتاتگ آنت، پدا گوَن پترُسا گوشتِش: ”آلما تئو چه همایان ائے، چيا که تئو هم
جَليلیے ائے.“ (۷۱) بله پترُسا سئوگند وارت و گوشت: ”منی سرا هُدايے نالت بات
اگن دروگ بندان. اے مردا که شما گوشتِيت، منی نزانان.“ (۷۲) همه دمانا کروسا
دومی بانگ دات. نون پترُس، ايسايے هما هبرے ياتا کپت که گوشتگ آتی: ”چه
کروُسے دومی بانگا پيسر، سے رندا منی پَجاه آرگا انکار کنئے.“ نون دلرنج بوت
و سک گريتی.

ايسا پيلاتوسه دېما

(مَتَا ۲۷: ۱-۲، ۱۱-۲۶؛ لوقا ۲۳: ۱-۷، ۱۳-۲۵؛ يوهنا ۱۸: ۲۸-۴۰)

① سَباها ما هله مزين ديني پيشوا، كئومئ كماش، شريتئ زانوگر و سروكاني ديوانئ سجھين باسك همشئور بوتنت و ايسا اش بست، گران كرت و پيلاتوسه دستا دات. ② پيلاتوسا چه آيا جُست كرت: ”تئو يهودياني بادشاه ائ؟“ ايسا پَسو دات: ”تئو وت گوشگا ائ.“ ③ مزين ديني پيشوا آيئ سرا بازين بھتام جنگا اتنت. ④ پيلاتوسا پدا جُست كرت: ”په چه پَسو ندئئ؟ بچار تئو سرا چينچك بھتام جنگا انت.“ ⑤ ايسا هچ پَسو ندات. پيلاتوس هيران منت.

⑥ پيلاتوسا، هر سال ابيدئ وهدا، چه يهودي بنديگان يگي، هما كه مردمان بلوئتين، آزا كرت. ⑦ بنديگاني تها باراباس نامين مرده هست ات. گون هما آشوپيان گرگ بوتگ ات كه شورشي وهدا هون و كوشش كرتگ ات. ⑧ مردم، پيلاتوسه كرا اتكت، دزبندي اش كرت و گوشتش: ”هر دابا كه تئو گوستگين سالان كرتگ، امري هم هما دابا بكن.“ ⑨ پيلاتوسا جُست كرت: ”شما لوئيت كه يهودياني بادشاه په شما آزا بكنان؟“ ⑩ آيا زانگ ات كه ديني پيشوايان، ايسا په هسد و كُت آيئ دستا داتگ. پميشكا چش گوشتي. ⑪ بله ديني پيشوايان مردم شورينت و آشپينتنت تان چه پيلاتوسا ايسا بدلا، باراباسه آزا بلوئنت. ⑫ پيلاتوسا پدا جُست كرت: ”گرا اء مردا كه شما آيا يهودياني بادشاه گوشيت، چون كنان؟“ ⑬ مردمان كوگار كرت: ”سليبي كُش!“ ⑭ پيلاتوسا جُست كرت: ”چيا بارين؟ مئاري چه انت؟“ بله آيان گيشتر كوگار كرت: ”سليبي كُش!“ ⑮ گرا پيلاتوسا، كه لوئتي مردمان چه وت رزا بكت، باراباس آزا كرت و ايسا، شلاك جنايت و داتي كه سليبي سرا بدرنجنتي.

ايسا سرا كلاگ و ريشكند

(مَتَا ۲۷: ۲۷-۳۱؛ يوهنا ۱۹: ۱-۳)

١٦ سپاهيگان، ايسا واليے کوټ و ماڙيے پيشگاها برت و سپاهيگاني
 سڄهين لشکر لوټ و مچ کرت. ١٧ آيان، بادشاهي جَمورنگين گباھے ايسائے
 گورا دات، چه ڏنگر و کُننگان تاجے جوڙينت و آبيے سرا اير کرت. ١٨ گون
 کلاگ و ريشکندے، شرپ و اِزت دات و گوشتش: ”سلام و دروت، و يهودياني
 بادشاه!“ ١٩ لئش سرا جت، دپ و ديّمان تُک جت و سُجده اش کرت. ٢٠
 وهده کلاگ و ملنډش هلينت، گورے جَمورنگين گباھش کشت و آبيے جندے
 گدش پدا گورا داتنت. رندا، ديم په سليب کشگا برتش.

ايسا و سليب

(متا ٢٧:٣٢-٤٤؛ لوقا ٢٣:٢٦-٤٣؛ يوهنا ١٩:١٧-٢٧)

٢١ هما وهدا، کرينيے شهرے شمون نامين مرده، که اسکندر و روپسے پت
 ات، چه کشاران ديم په شهر آيگا ديستش. سپاهيگان په بيگار گيت که ايسائے
 سليبا بډا بکت. ٢٢ آيان، ايسا هما جاگها اورت که نامي ”جلجتا“ بزان
 ”کامپول“ انت. ٢٣ گزا، شرابش مَر مان کرت و په ورگا دات، بله ايسايا نوارت.
 ٢٤ نون سليبے سرا ډرتکش، پچ و پوشاکش وت مان وتا بهر کرتنت و شرتش
 بست که بارين کنيا چه رسيت.

٢٥ شهبے وهده ات که ايسا اش سليب کشت. ٢٦ مئيارنامگے سرا په آبيے
 جرم و مئيارا چش نشتگات: ”يهودياني بادشاه.“ ٢٧ ايسائے همراهيا دو ياگی
 و دُرش هم سليبے سرا ډرتک، يگے راستين و دومي چپين نيماگا. ٢٨ اے ډولا،
 پاکين کتابے هما پيشگووي سرجم بوت که گوشت: ”آ چه ردکاران زانگ بوت.“
 ٢٩ رهگوزان دژمان دئيان، وتي سر چنډينت و گوشتش: ”او مزين
 پرستشگاهے کروجوک که گوشتگت: ’سے روچا پدا آيا اډ کنان!‘ ٣٠ نون وتا
 برگين و چه سليبا اير آ!“

٣١ همے پئما مزين ديني پيشوا و شريتے زانوگر ريشکند و مسکرا کنگا
 اتنت و گوشتش: ”آ دگه مردمي رکينتنت بله وتا رکينت نکنت. ٣٢ بل که مسيه،

إِسْرَائِيلُ بَادِشَاهُ، نُونُ چِه سَلِيْبَا اَيْرُ بَكِيْتِ تَانَكِه مَا بَغْنَدِيْن وَ بَاوَرُ بَكْنِيْن. “آ
دَوِيْن هَم كِه گُوْن اَيِيَا دَارُ كَشْكَ بُوْتِگَ اَتَنْت، اَيَسَايَا بَد وَ رَدُ گَوْشْگَا اَتَنْت.

اَيَسَائِي مَرَك

(مَتَا ٢٧: ٤٥-٥٦؛ لُوکا ٢٣: ٤٤-٤٩؛ يُوَهَنَّا ١٩: ٢٨-٣٠)

٣٣ ﴿نِيْمَرُوْچَا بَغْرُ تَان بِيْگَاهِيْ سُنِيَا، سَجْهِيْن مُلْكُ اَنَاگْتِ تَهَارُ بُوْت.﴾
بِيْگَاهِيْ سَاهْتِ سُنِيَا، اَيَسَايَا چِيْهَالُ جَت: «”اَلُوِيْ، اَلُوِيْ، لِمَا سَبَكْتَنِيْ؟“» (بَزَان:
اَو مَنِيْ هُدَا، اَو مَنِيْ هُدَا! تَنُو چِيَا مَنَا تَهِنَا اِشْت؟) ٣٥ ﴿اَوْدَا نَزِيْگَا، لَهْتِيْن
اَوْشْتَاگِيْن مَرْدَمَا وَهْدِيْ اِشْكْت، گَوْشْتِيْش: ”بِچَارِيْت، اِلِيَّاسَا تَنُوَارُ كَنگَا اِنْت.“﴾ ٣٦
چِه اَيَانُ يِگِيْ تِچَانَا شْت، اِسْپِنجِيْ زَرْتِ وَ ثُرْپَشِيْن شَرَابَا مِيْسِيْنْتِي. اِسْپِنجِيْ
دَارِيْ سَرَا بَسْتِ وَ پِه چُوْسْگَا اَيَسَائِي نِيْمْگَا شَهَارْتِ وَ گَوْشْتِيْ: ”سَبْرُ كَنِيْتِ،
بِچَارِيْن بَارِيْن اِلِيَّاسِ اِشِيْئِيْ رَكِيْنْگَا كَنِيْتِ يَا نِه؟“ ٣٧ ﴿گَزَا، اَيَسَايَا بُرْزِيْن تَنُوَارِيَا
چِيْهَالُ كَشْتِ وَ سَاهِ دَات.﴾ ٣٨ ﴿هَمِيْ وَهْدَا، مَزْنِيْن پَرَسْتِشْگَاهِيْ پَرْدِه، بُرْزَادَا بَغْرُ
تَانُ جَهْلَادِ دِرْتِ وَ دُو بَهْرُ بُوْت.﴾ ٣٩ ﴿هَمَا پَنُوْجِيْ اَپْسَرُ كِه اَيَسَائِي دِيْمُ پِه دِيْمَا
اَوْشْتَاگَاتِ، وَهْدِيْ دِيْسْتِيْ كِه اَيِيَا چُوْنُ سَاهِ دَات، گَزَا گَوْشْتِيْ: ”بِيْشْكَ اِيْ مَرْدُ
هُدَائِيْ چُكَّ اَت.“﴾

٤٠ ﴿لَهْتِيْنُ جَنِيْنُ دُوْرُ اَوْشْتَاگِ وَ چَارْگَا اَتِ، گُوْنُ اَيَانُ، مَرِيْمُ مَجْدَلِيْه، كَسَانِيْن
اَكُوْبُ وَ يُوْشَائِيْ مَاتِ مَرِيْمُ وَ سَالُوْمِه گُوْنُ اَتَنْت.﴾ ٤١ ﴿وَهْدِيْ اَيَسَا جَلِيْلَا اَتِ، اِيْ
جَنِيْنُ اَيِيْئِيْ هَمْرَاهِ اَتَنْتِ وَ اَيِيْئِيْ هِزْمَتِ وَ چَلُوْپِگِشْ كَرْتِگَاتِ. اَبِيْدُ چِه اِشَانُ، دِگِه
بَاَزِيْنُ جَنِيْنِيْ هَم اَوْدَا اَتِ كِه اَيِيْئِيْ هَمْرَاهِيَا اَوْرُشَلِيْمَا اَتْكَگَا اَتَنْت.

اَيَسَائِي كَبْرُ وَ كِيْنُ

(مَتَا ٢٧: ٥٧-٦١؛ لُوکا ٢٣: ٥٠-٥٦؛ يُوَهَنَّا ١٩: ٣٨-٤٢)

٤٢ ﴿اَرُوْچُ، جُمَهِيْ رُوْچِ اَتِ وَ مَرْدَمُ، پِه شَبْتِيْ رُوْچِيْ اَرَامُ كَنگَا، وَتَا تَنِيَارُ كَنگَا
اَتَنْت.﴾ ٤٣ ﴿اَيِشْپُ نَامِيْنُ مَرْدِيْ كِه اَرِيْمَاتِيَّيْ شَهْرِيْ نَنْدُوْكَ اَتِ، سَرُوْكَانِيْ
دِيُوَانِيْ اِرْتَمَنْدِيْنُ بَاْسَكِيْ اَتِ وَ وَتِ هَم هُدَائِيْ بَادِشَاهِيْئِيْ رَهْچَارُ وَ وَدَارِيْگِ اَتِ.
جُمَهِيْ بِيْگَاها پِيْلَاتُوْسِيْ كِرَا شْتِ وَ گُوْنُ بَهَادَرِيْ وَ دِلِيْرِيْ، اَيَسَائِي جُوْنِيْ بَرْگِيْ

إجازتی لوټ.

(۴۴) وهده پيلاتوس سهيگ بوت ايسا چو زوت مُرتگ، هئيران و هبگه منت و پئوجياني مستري لوټ تان بزانته كه ايسا مُرتگ يا نه؟ (۴۵) پئوجياني مسترئ سجهين هال و هبراني اشكنگا رند، ايسائے جوئے برگئے إجازتي دات. (۴۶) ايسپا، ليلمين گده بها گيت و آورت، آيئے جون چه سليبا اير گيتك و هما گده تها كپن كرت. كبريئے تها كه چه پيسرا چه تارا تراشگ و تيار كنگ بوتگات، ايسايي كبر كرت و مزين دوكه ليټ ديانا كبرئے دپا اير كرت. (۴۷) مريم مجدليه و يوشائے مات مريم، هر دوينان ديست كه آش كجا گل كرت.

ايسائے جاه جنگ

(متا ۱۰:۲۸-۱۰:۲۹؛ لوكا ۱۲:۲۴-۱۲:۲۵؛ يوهنا ۱۰:۲۰-۱۰:۲۱)

(۱) وهده شبتئے روچ هلاس بوت، مريم مجدليه، اكوبئے مات مريم و سالومها، وشبوئين دارو گيت كه ايسائے جونا چرپ كنت. (۲) يكشمبهئے بامگواها، ديم په ايسائے كبرا شتنت. (۳) راها، وتمانوت هبر كنگا اتنت كه "بارين، كبرئے دپئے دوكا كئے په ما ليټينيت و دور كنت؟" (۴) بله وهده نزيك رستنت ديستش دوك، كه سك مزن ات، ليټينگ بوتگ. (۵) كبرا كه پترنت، ديستش كه راستين نيمايك اسپيت پوشين ورنائ نشتگ. چه آيئے گندگا، سك هئيران و هبگه منتنت. (۶) ورنايا گوشت: "مترسيټ، شما ايسا ناسريئے شوهازا ايت كه سلب كشگ بوتگ. آ زندگ بوتگ، جاهي جتگ و ادا نه انت. بچاريت، اے هما جاگه انت كه ادا آيئے جون اير ات. (۷) نون شما برئويت، پئرس و آدگه مريدان سهيگ كنيت كه ايسا چه شما پيسر، جليلا رئوت. انچش كه وت شمارا گوشنگ آتي، همودا آيا گنديټ." (۸) جنين در آتك و چه كبرئے سرا جستنت. آ چه ترسا لرزگ و درهگا اتنت. پميشكا، گون هچكسا هبرش نكرت.

ايسائے زاهر بئيگ

(لوكا ۱۳:۲۴-۱۳:۲۵؛ يوهنا ۱۱:۲۰-۱۱:۲۱)

٩) يکشمېهئې سَباها ماهله، چه وتی جاه جنگا رند، ایسا چه سجھینان پیسر،
 مَریم مَجْدَلِيهئې دِیما پَدَر بوت. اے هما مَریم اِنْت که ایسایا چه آییا هیت جَن
 کَشْتگَات. ١٠) آ شت و همایانا هالی دات که ایسائے همراه بوتگ اَتنت و نون
 گریوان و مَوْتک آران اَتنت. ١١) بله وهدے آیان اے هبر اشکت که ایسا زندگ
 بوتگ و مَریما دیستگ، باورِش نکرت.

١٢) رندا، ایسا دگه شکل و دُرؤشمیا، دو مریدئې دِیما زاهر بوت که دِیم په یگ
 کلگیا رثوگا اَتنت. ١٣) آ، پدا اَتکنت و اے دگه مریدش هال داتنت، بله آیان هم
 باور نکرت.

ایسا په وتی یازدهین مریدان زاهر بیت

(مَتّا ٢٨: ١٦-٢٠؛ لوقا ٢٤: ٣٦-٤٩؛ یوهَنّا ١٩: ٢٠-٢٣؛ کاسِدانی کار ١: ٦-٨)

١٤) رندا، ایسا وتی یازدهین مریدانی دِیما، هما وهدا اَتک و زاهر بوت که
 وراک ورگا اَتنت. ایسایا، په آیانی گمباوری و سِنگدلیا، آمیاریگ کرتنت چیا که آ
 مردمانی هبرش باور نکرتگَات که ایسا اَش چه جاه جنگا رند دیستگَات. ١٥)
 گوَن آیان گوشتی: ”شما دنیائے سجھین کئومانی کِرا برئویت و وِشِین مِستاگا سر
 کنیت. ١٦) هرگس که منی سرا باوَر کنت و پاکشودئ کنت، آ رگیت. بله گسے که
 منی سرا باوَر نکنت، میاریگ بیت. ١٧) باورمندان، اے نشانی گوَن بنت: منی
 نامئے سرا، چنان چه مردمان گَشنت، نوک نوکین زبانان هبر کنت، ١٨) ماران په
 دست گرت و اگن زهرناکین چیز هم بورنت، آیان هچ پرواه نبیت. گوَن
 باورمندان دست پر مُشگا، نادره وِش و ذراه بنت.“

ایسا آسمانا رثوت

(لوقا ٢٤: ٥٠-٥٣؛ کاسِدانی کار ١: ٩-١١)

١٩) انچش که هداوندین ایسایا گوَن آیان وتی هبر هلاس کرتنت، آسمانا برگ
 بوت و هدا ئے راستین نیمگا نشت. ٢٠) مرید، په آیئے مِستاگئے شنگ و تالان
 کنگا، هر مُلک و شهرا شتنت و هداوند هم آیانی همراه اَت و گوَن بازیَن مَوْجزه و

اَجَبَتَيْنِ نشانیان، وتی هبرانی برهگی ای راست و پدّر کرت.